

Helsinki info

Numero 1 26.2.2006

Julkisen tiedote

Helsinki varautuu katastrofeihin.

Lue riskienhallintapäällikön haastattelu sivuilta 8–9.

Vuosaareen nousee ainutlaatuinen satamakeskus.

Lue lisää sivuilta 6–7.

Äldsta gymnastikföreningen för kvinnor i Norden

finns i Helsingfors och är aktiv i alla åldrar.

Kaiken varalta

Ilmastomuutos on tulkinnanvaraisesta tutkijoiden kiistelynaiheesta muuttumassa tulevaisuuteen selvästi vaikuttavaksi tekijäksi, johon myös Helsingin kaupungin on syytä eri tavoin varautua. ”Jo asteen nousu keskilämpötilassa aiheuttaa melkoisia seurauksia”, kertoo kaupungin ympäristökeskuksen johtaja **Pekka Kansanen** haastattelussaan tässä lehdessä. ”Pienikin muutos merkitsee ääri-ilmiöiden yleistymistä ja juuri se muodostaa todellisen ongelman.”

Suhteellisen lyhytkin kuivuus, halla tai rankkasateet kesken kasvukauden tuottavat tuhoa. Kaupunkilaisten elämään ääri-ilmiöiden lisääntyminen vaikuttaa suorimmin myrskyjen ja tulvien koetellessa kunnallistekniikkaa ja tietoliikennejärjestelmiä. Vantaanjoen tulviminen on vielä tuoreessa muistissa. Rankkasateet ja niistä aiheutunut tulva ylikuormittivat viemäriverkkoa ja jätevedenpuhdistamoita, jotka joutuivat laskemaan jätevesiä suoraan Vantaanjokeen. Omaisuusvahinkojen lisäksi tällaisista tilanteista voi syntyä myös uhkia ihmisten terveydelle.

Ilmaston muuttumisen tahtia on vaikea ennustaa. Paljon riippuu myös siitä, miten päästövähennyksissä onnistutaan, Kansanen arvioi. Helsingin tavoite on vähentää kasvihuonekaasu-

päästöjä vähintään vuoden 1990 tasolle vuoteen 2010 mennessä.

Tavarankuljetuksilta edellytetään nykymaailmassa yhä suurempaa tehokkuutta, mutta myös ekologisuutta. Merikuljetukset ovat edelleenkin kaikkein ympäristöystävällisin ja taloudellisin tapa kuljettaa tavaroita. Noin 90 prosenttia Suomen ulkomaankaupan tavaratoimituksista kulkee meritse. Vuosaaren nouseva uusi satama tavoittelee osuutta tästä ja pyrkii samalla mahdollisimman suureen ympäristöystävällisyyteen. Entiselle Valmetin telakka-alueelle rakentuvaan satamakeskukseen kuuluu 50 hehtaarin logistiikka-alue, 25 hehtaarin yritysalue ja 150 hehtaarin satama-alue. Kävimme katsomassa, miten työt Vuosaarella edistyvät.

Helsingiläisten turvallisuutta valvotaan monin tavoin. Riskejä ennakoidaan ja yllättävien katastrofien hoitamiseen varaudutaan. Pelastuslaitoksen uusi riskienhallintapäällikkö **Simo Weckstén** on pitkän uransa aikana muun muassa osallistunut pelastus- ja avustusoperaatioiden johtamiseen 14 katastrofialueella ja toiminut vuosikymmenen ajan YK:n edustajana katastrofien arviointi- ja koordinoitiryhmässä. Weckstén kertoo työstään ja pääkaupungin turvallisuuskysymysten erityispiirteistä haastattelussaan sivulla 8.

Rita Ekelund ■

■ Tässä lehdessä

Kaiken varalta	2
Itseluottamusta teatterin lavalta	3
Pirjo luo esteetöntä kaupunkia	4
Tiptop sen olla pitää	5
Vuosaaren satamakeskus ...	6
Kahvinpaahtoa ja tuotekehitystä	7
Katastrofialueilta kotikulmille	8
Kesäpassi nyt netissä	9
Ilmastomuutos näky jo Helsingissä	10
Liikenteenpäästöt heikentävät ilmanlaatua	11
Tyylikkäästi läpi vuosisatojen	12
Barokista funktionalismiin	13
Voimasta ja herkkyydestä	14
Eduskunta viettää satavuotisjuhlia	15
Stadissa tapahtuu	16–17
Kahvintuoksuisia viittomia	18
G18 – svenskt rum med plats för mångt	19
Ung info hjälper unga	20
Ungt folk gympar i äldsta föreningen	21
Kotihoidosta pidetään	22
Rottapoika stadissa	23
Oivalluksen taidetta	24

Helsingin kaupunki tiedottaa

Numero 1 • 26.2.2006 • 30. vuosikerta	
Julkaisija	Helsingin kaupunki
osoite	PL 1, 00099 Helsingin kaupunki
puhelin	1691 (vaihde)
faksi	1693750
Päätoimittaja	Rita Ekelund
Toimitussihteeri	Leena Seitola
Toimittaja	Tiina Kotka
Ruotsinkieliset sivut	Nina Weckström
Ulkoasu	Pekka Niemi, Rhinoceros Oy
Kannen kuva	Comma Image Oy
Kirjapaino	Keski-Uusimaa Oy, Tuusula
Painosmäärä	296 940 kpl ISSN 0782-0453
Jakeluasiat	Suomen Posti Oy
puhelin	020 451 5382, 020 451 5658
faksi	020 451 5221
Lehti ilmestyy myös internetversiona osoitteessa www.hel.fi/helsinki-info	
Seuraava Helsinki-info ilmestyy 9.4.	

Barokkia Stadiassa

Brittiläinen barokkiharpisti **Andrew Lawrence-King** on omistautunut vanhalle musiikille, etenkin renessanssin ja varhaisbarokin tunnelmille. Niistä hän ammentaa tanssillisuutta ja yhteisöllisyyttä The Harp Consort -yhtyeensä voimin.

Nyt Andrew on Stadiassa. Hän johtaa **Georg Friedrich Händelin** ensimmäisen oopperan, *Almiran* oppilastuotannon.

”Händel sävelsi Almiran saksalaisyleisölle, ennen Italian ja Englannin kautta. Hän halusi osan teksteistä saksaksi, jotta ihmiset pystyisivät seuraamaan juonta; noudatamme täällä samaa politiikkaa. Suomen kieli poikkeaa tosin niin paljon saksasta, että suorasta käännöksestä ei voida puhua; musiikkiin oli saatava hyvin istuva teksti, sillä barokkimusiikissa rytmi on ensisijaisen tärkeä”, Lawrence-King korostaa.

Harjoituksissa johtaessaan hän kiinnittääkin erityistä huomiota tanssillisten rytmien säilymiseen, lopukkeisiin ja ylipäättään riemukkaaseen menoon. ”Pitäkää hauskaa!”, hän tuntuu sanovan kaikessa, ja nuori tekijäjoukko lämpenee pikkuhiljaa. Esityksissä Andrew ei enää johda orkesterin edessä, vaan soittaa mukana harppua. ”Parikymmenjäseninen orkesteri hitsataan yhteen niin, että kaikki kuuntelevat toisiaan. Sitä vain tehdään yhdessä musiikkia.”

Monet soittimista ovat todella barokin ajalta ja loput moderneja kopioita, joissa on alkuperäinen sointi. Barokkilaulu on kuvioineen ja tiukkoine rytmivaateineen erittäin hankalaa. ”Teksti on pääosassa, ja sen on pysyttävä rytmissä”, luonnehtii Andrew Lawrence-King barokkilaulun erityispiirteitä. ”Toisin kuin vaikkapa italialaisessa bel cantossa, jossa tärkein on kaunis melodia, barokin ydin on tarinan kuljettamisessa ja tanssillisuudessa. Tanssin korostaminen on ranskalaista vaikutetta, ja Almirassa tanssit ovat osa tarinaa, eivät erillisiä oheisnumeroita.”

Kuvassa Andrew Lawrence-King

Tarina on kunnon prinsessasatu, joka loppuu onnellisesti kaikin puolin: ei ainoastaan prinsessa vaan muutkin päätyvät parisuhteen onnelaan. Esitykset ovat Helsingin konservatorion konserttisalissa, Ruoholahdentori 6, Ruoholahden met-roaseman vieressä 24.3 alkaen 1.4. asti.

Pirjo Tuohimaa ■

● www.stadia.fi/almira

Itseluottamusta teatterin lavalta

Annantalon taidekeskuksessa on iltaisin vauhdikas tunnelma. Kahviossa muutama ryhmä keskustelee vilkkaasti, ja käytävällä rientää monen ikäisiä nuoria harrastustensa pariin. Juhlasalissa harjoittelee teatteriryhmä Tähdet. Neljä poikaa ja kahdeksan tyttöä työstää esitystään huhtikuussa järjestettävään Teatteri Annan festivaaliin.

Teatteriohjaaja **Maire Saure** on kirjoittanut Sammakkoprinsessa-näytelmän venäläisen kansansadun pohjalta.

”Hei, nyt keskitytään! Liikutaan musiikin tahdissa ja käytetään koko tilaa. Ottakaa musiikista kiinni, ja käyttäkää koko kroppaa. Muistakaa, että myös pää on elastinen – sekin liikkuu”, kuuluu Maire Sauren ohjeet alun improvisaatioharjoituksille.

Ennen kuin varsinaiset näytelmäharjoitukset alkavat, lämmitellään kehoa ja herätellään mielikuvia monenlaisin harjoituksin. Puolentoista tunnin aikana lasten luovuus pääsee valloil-

leen monella tavalla. Tauon jälkeen päästetään vielä hetkeksi mielikuvitus vauhtiin ja sitten on Sammakkoprinsessan harjoitusten vuoro. Teatteriohjaaja Saure, kuten muutkin Annantalon 11 teatteriryhmän luotaajat, ovat alan ammattilaisia; taiteen maistereita, teatteripedagogeja tai teatteri-ilmaisun opettajia. Maire Saure on vaikuttanut teatterimaailmassa pitkään ja usealla saralla. 1980-luvulla hän oli perustamassa nuortenteatteri Narria Pasilaan.

Saurella on myös hyvät kansainväliset yhteydet, sillä hän on toiminut muun muassa Euroopan Neuvostoon kuuluvan European Drama Encounters -järjestön presidenttinä.

Annantalossa teatteriohjaaja Saure on ollut vastaavana teatteriohjaajana kaksi vuotta. Hän ohjaa Tähti-ryhmän lisäksi 13–17-vuotiaille suunnattua teatteriryhmä Lokkia. Se on ainoa suomalaisryhmä, joka on kutsuttu ensi kesänä esiintymään Saksaan Lingenissä pidettävälle maailman lastenteatterifestivaaleille. Ryhmä

Vauhdikasta improvisaatiota Annantalolla. Silja Seppälä ja Pihla Pohjolainen harjoittelevat Tähdet-teatteriryhmässä.

esittää siellä **H.C. Andersenin** sadun pohjalta tehdyn näytelmän Pieni merenneito.

Lisää mahdollisuuksia kaivataan

Erityisen ponnekkaasti Maire Saure puhuu pitkäkestoisen ja omaehtoisen lasten teatterikasvatuksen puolesta.

Hän sanoo, että jokaisella lapsella pitäisi olla mahdollisuus osallistua teatterin tekemiseen. Siinä oppii ymmärtämään ja kuuntelemaan toisia. Teatteri on myös keino löytää itseään. Samalla itsetuottamus kasvaa. Teatteri ei ole pelkkää näyttelemistä, vaan se antaa harrastajalleen myös paljon taitoja arkielämää varten.

Saure on tehnyt tutkimuksen lasten ja nuorten teatteriharrastusmahdollisuuksista Helsingissä. Tutkimus paljastaa, että kaupungissa on pulaa niin osallistumismahdollisuuksista kuin tarkoitukseen sopivista tiloistakin. Saman ovat kokeneet myös muut lastenteatterikasvatuksen parissa työskentelevät. Esimerkiksi Annantalon taidekeskukseen tulee toistuvasti puheluita vanhemmilta, joiden lapset eivät ole mahdollineet mukaan teatteriryhmiin.

”Annantalo ei kuitenkaan enää voi perustaa ainuttakaan lisäryhmää, sillä tiloja ei ole. Toiveena onkin, että taloon saataisiin lisärakennus, joka olisi jo alun perin suunniteltu teat-

terikäyttöön. Teatterin tekeminen vaatii tiloja, joissa voisi keskittyä kunnolla ja rauhassa. Sen lisäksi salin tekniikankin pitäisi olla oikeanlainen”, toteaa Saure.

Teatterikasvatuksen mahdollisuudet ovat parantuneet ja toivottua lisärahoitusta on tullut sen jälkeen, kun Annantalo pääsi mukaan opetusministeriön perustamaan Taikalamppuprojektiin. Sen tarkoitus on kehittää lasten ja nuorten taide- ja kulttuuripalveluja Suomessa. Viime vuonna myönnettyillä rahoilla järjestettiin Taikalamppu-teatterifestivaali, jonka aikana nähtiin useita nuorten teatteriesityksiä. Tänä vuonna myönnetty varat on tarkoitus käyttää talon teatterin visuaalisen ilmeen kehittämiseen.

Kurkistuksia ja esityksiä

Annantalon monipuoliseen taidekasvatukseen kuuluu muun muassa koululaisille viitenä päivänä parin tunnin ajan järjestettävä 5X2 taideopetus, jonka yhtenä osiona on lyhyt tutustuminen teatterin maailmaan. Lisäksi Annantalo tuottaa ammattiteatterivierailuja kaupungin kulttuuritaloihin.

”Vuorovuosin taloissa nähdään uusia kotimaisia ja kansainvälisiä tuotantoja. Maaliskuussa on vuorossa kansainvälinen Bravo-festivaali, jonka tarkoituksena on tuoda lasten nähtäväksi erilaisia ja hyviä kansainvälisiä esityksiä”, kertoo kulttuurituottaja **Katariina Metsälampi**. Festivaali on Helsingin kulttuuripääkaupunkivuoden satoa ja tullut toivottavasti jäädäkseen. Sekä Hurraa että Bravo ovat esimerkkejä 1980-luvulla alkaneesta verkostoitumisesta, sillä festivaalit tehdään yhteistyössä naapurikuntien kanssa.

Sekä Maire Saure että Katariina Metsälampi painottavat teatteriharrastuksen tärkeyttä nuorille.

Lasten teatteriryhmien harjoituksia seuratesa vaikutuksen huomaa. Osa nuorista on vilkkaita ja ulospäin suuntautuneita, mutta jou-

Pihla Pohjolainen, Jonatan Kunnas, Saara Wuokko ja Annika Åkerfeldt täysillä mukana harjoituksissa.

kossa on myös muutamia hiukan ujompija ja arempia. Kun päästään harjoituksiin ja lavalle kaikkien ujous katoaa, pää nousee, katse kirkastuu ja ääneen tulee uutta voimaa.

”Mahdollisimman monen lapsen pitäisi saada kokea teatterin tarjoamat mahdollisuudet. Kaikki eivät halua näyttelijöiksi, mutta teatterin tekemisessä on myös monta muutakin osaluettava. Miltei jokainen lapsi haluaa esiintyä, ja lavalle voi mennä sitten kun on siihen valmis”, kannustaa Maire Saure.

Leena Seitola ■

Kuvat Kimmo Brandt

■ **Teatteriohjaaja Maire Saure ja Miriam Bourgeot** keskusteleval roolista. **Tomi Pilvi ja Inka Lehväslaiho** kuuntelevat korva tarkkana.

Gardeniassa tapahtuu

- **27.2. klo 17.30–19.30** oman pihan suunnittelukurssi 1/3. Kolmiosaisella kurssilla suunnitellaan ohjatusti omaa pihaa, mietitään muun muassa sopivia kasvivalintoja. Kurssille mahtuu 10 henkilöä. Loput tapaamiskerrat ovat **14.3.** ja **28.3.** Kurssimaksu 50 € (sis. kaikki opetuskerrat ja materiaalin). Ennakoilmoittautuminen Gardenian asiakaspalveluun p. 347 8400.
- **5.3. klo 12–14** opastettu luontoretki Vartiosaaressa. Talvinen Vartiosaari herkiää kiireisen city-ihmisen elämän kauneudelle. Retkelle lähdetään klo 12 Yliskylästä Reposalmentien päästä rannasta (Eniro 40/DQ-75). Vartiosaaren kulku Reposaa-resta. Julkisilla kulkuneuvoilla lähimmäksi lähtöpaikkaa pääsee bussilla 85. Retken järjestävät Gardenia ja Helsingin ympäristökeskus. Retkelle on vapaa pääsy.
- **8.3. klo 17.30–19.30** viherkasvi-illan tietoiskuissa kuullaan esimerkiksi viherkasvien hoitoon liittyviä vinkkejä, omia kysymyksiä voi myös esittää. Osallistumismaksu 3,50 €.
- **14.3. klo 17.30–19.30** Yrttikurssilla tutustutaan tuoksukasvien maailmaan taikaskatuksesta sadonkorjuuseen. Osallistumismaksu 10 €. Ennakoilmoittautuminen asiakaspalveluun p. 347 8400. Seuraava samanlainen kurssi on **22.3.**
- **15.3. klo 17.30–19.30** Kompostointikurssilla perehdytään sekä kompostoinnin periaatteisiin että puutarhajätteen kompostointiin. Osallistumismaksu 5 €. Ennakoilmoittautuminen Gardenian asiakaspalveluun p. 347 8400.
- **18.3. klo 13 ja 14** trooppisen puutarhan opastetulla kierroksella tutustutaan Gardenian tropiikin kaakkoisaasialaisiin kasveihin ja niiden käyttöön sisäänpääsymaksun hinnalla. Sisäänpääsymaksut: 3,50 €/aikuiset, 2,00 €/eläkeläiset, 1,80 €/lapset.
- **29.3., 5.4. ja 19.4. klo 17.30–19.30** kasvinviljelyn ABC-kurssi. Kolmena keskiviikkoiltana perehdytään kasvinviljelyn perusteisiin maan parannuksista aina kasvinsuojelukysymyksiin hortonomi **Eija Keski-Korpelan** johdolla. Kurssin hinta 30 €. Ennakoilmoittautumiset Gardenian asiakaspalveluun p. 347 8400.

● Gardenia-Helsinki, Koetilantie 1, Viikki.

Tietoa kasveista

Työväenopisto järjestää maksuttomia kasviaiheisiä luentoja keväällä. Puutarhaneuvoja, tekstiilitaitelija **Marja Caloni** opastaa puutarhan suunnittelussa. Aiheena on 3.4. metsäpuutarha ja se, kuinka luonnonkasvit ja puutarhakasvit voivat menestyä rinnatusten. 10.4. keskitytään kukkivan yrttitarhan makuihin, tuoksuihin ja silmäniloon. Itäisen alueopiston järjestämät luennot ovat Herttoniemessä Silkkikutomolla maanantai-iltaisin kello 18–19.30 osoitteessa Laivalahdenkatu 2b A, 3. krs.

Koillinen alueopisto puolestaan järjestää luennon puutarhakasvien lisäämisestä kotikonstein. Useimpia puita, pensaita ja perennoja voidaan lisätä kotioloissa. Luenolla käsitellään niin jakamista, pistokaslisyystä, siemenlisäystä, multaamista, varttamista kuin silmikointiakin. Ylipuutarhuri **Kustaa Niini** Kasvitieteellisestä puutarhasta pitää luennon 21.4. kello 17–18.30 Malmitalon isossa luokassa osoitteessa Ala-Malmin tori 1 B.

”Nyt asukkailla on mahdollisuus vaikuttaa siihen, millaisia reunakiviä kaupunkiin tulee”, kertoo projektinjohtaja Pirjo Tujula Kasarmitorin koekiveysten luona.

Pirjo luo esteetöntä kaupunkia

Moni huomaa esteettömyyden tärkeyden vasta liikuttuaan lastenvaunujen kanssa kaupungilla tai vedettyään painavaa matkalaukua perässään. Silloin alkaa kaivata luisia, hissejä, matalalattiaraitiovaunuja ja niin edelleen”, toteaa Helsinki kaikille -projektia vetävä **Pirjo Tujula**.

Hän koordinoi rakennusvirastossa uudistuksia, joita tehdään, jotta Helsingistä saataisiin esteetön vuoteen 2011 mennessä, jolloin projekti loppuu. Uudistukset on aloitettu paikoista, joissa liikkuu paljon ihmisiä ja asuu iäkkäitä ihmisiä. Parhaillaan kohennetaan ydinkeskustan lisäksi eteläisten kaupunginosien, Haagan ja Kannelmäki–Kaarelan sekä Keski-Vuosaaren esteettömyyttä.

”Alueilla käydään läpi koko kaupunkiympäristö katuineen, toreineen, pihoineen ja puistoineen. Samalla katsotaan, onko asiointipaikoihin helppo päästä ja niiden sisällä liikkuu. Myös opasteisiin ja värikontrasteihin kiinnitetään huomiota, sekä siihen, että rakennukset olisivat mahdollisimman kaiuttomia ja muutoinkin kuulemisen kannalta toimivia. Kaikki kaupungin omat asiakaspalvelutilat pitää muuttaa esteettömiksi. On myös tärkeää saada yrittäjät mukaan. Aika monissa liikkeissä jo onkin luisia, automaattisesti avautuvia ovia ja kynnyksättömiä sisäänkäyntejä.” Tujulan johtaman projektin työntekijät ovat patistaneet hallintokuntaa laatimaan esteettömyysohjeet ja nimeämään esteettömyysyhteyshenkilöt.

”Me myös kannustamme hallintokuntia keskinäiseen yhteistyöhön, sillä kun vaikka aluearkkitehti ja liikennesuunnittelija työskentelevät yhdessä, tulee esteettömyys otettua huomioon hyvinkin monesta näkökulmasta. On tärkeää, että esteettömyys huomioidaan jo suunnittelu- ja kaavoitusvaiheessa. Silloin siitä ei koidu lisäkustannuksia. Myös peruskorjauksissa tulisi ottaa huomioon esteettömyys. Se tulee koko ajan tärkeämmiksi, sillä 20 vuoden kuluttua joka neljäs helsinkiläinen on yli 65-vuotias.”

Yhdenvertaista leikkiä

Esteettömyys ei ole yksiselitteinen asia, sillä mikä sopii yhdelle, voi olla haitaksi toiselle. Esimerkiksi sopivien reunakivien löytäminen suojielle johtaville jalkakäytävälle on osoittautunut haasteelliseksi.

”Näkömmaiset tarvitsevat kolme senttiä korkean reunakiven huomatakseen, että suojatie alkaa. Pyörätuolia ja rollaattoria käyttävät puolestaan toivovat, että siirtymä voisi olla portaaton. Ihannetilanne olisikin se, että vierekkäin olisivat sekä viistottu että suora reunakivi. Rakennusvirasto on tuonut Kasarmitorin laidalle kokeiltavaksi uudenlaisia luiskattuja reunakiviä. Jos niistä saadaan hyvää palautetta, ne otetaan systemaattiseen käyttöön katurakentamisessa.”

Hyviä esteettömyyskäytäntöjä etsitään parhailaan useiden kuntien kesken Suomessa sekä pohjoismaisessa esteettömyysverkostossa, joka kokoontuu toukokuussa Helsingissä. ”Yhteistyö on tärkeää, jotta tietoja hyvistä käytännöistä saadaan levitettyä”, Tujula toteaa.

Hän on tehnyt rakennusvirastossa töitä esteettömyyden eteen vuodesta 2002. Sitä ennen hän veti Viherympäristöliitossa kolme vuotta esteetön ulkoleikkipaikka -hanketta. Hän on koulutukseltaan puutarha-agronomi.

”On ehkä aiempien töiden perua, että kiinnitän hyvin paljon huomiota ulkoilu- ja leikialueiden esteettömyyteen. Haluaisin, että kaikki lapset voisivat leikkiä yhdenvertaisesti leikkipuistoissa. Niissä olisi hyvä olla esimerkiksi sellaisia keinoja, joissa lapsi voi maata. Olen ylpeä tänä vuonna Ruskeasuolle rakennettavasta esteetömästä koko perheen Ratsaspuistosta. Se on ainoa laatuaan Suomessa. Meillä on myös upea Maunulan vanhustenpolku, joka on saanut täysin aiheellisesti Kunnossa kaiken ikää -palkinnon.”

Tujula kertoo suhtautuvansa työhönsä intohimoisesti.

”Se on minulle kuin elämäntehtävä. Kiinnitän esteettömyyteen huomiota kaikkialla ja mietin, miten asiat saataisiin sujumaan paremmin. Kuulovammani ehkä vaikuttaa suhtautumiseeni. Vaikka minulla on suhteellisen pieni vamma, ymmärrän esteettömyysongelmia oma-kohtaisesti. Vaikka epäkohdat joskus suututtavatkin, haluan tuoda niitä esiin asiallisesti ja suvaitsevaisesti.”

Tujula pääsee pitämään esillä esteettömyyttä myös kaupungin vammaisneuvostossa ja vanhusneuvostossa, joihin hän kuuluu. Hän vie neuvostoihin esimerkiksi aloitteita, joita asukkaat ovat hänelle esittäneet.

”Viime vuonna sain kymmenkunta aloitetta, ja niiden toiveet toteutettiin. Asukkaiden palautte on tärkeää, koska en mitenkään pysty hallitsemaan yksin koko Helsingin aluetta. Vammais- ja vanhusneuvostosta saan tietoa ajan-kohtaisista asioista ja voin välittää niitä kaupungin hallintokuntiin.”

Tujulan työpäivät venyvät välillä pitkiksi, mutta perhe tuo niille hyvää vastapainoa.

”Työpaineet hellittävät kyllä pulkkamaässä kolmivuotiaan tyttäreni kanssa. Kesällä tykkään kuopsutella maata puutarhassa. Koko perhe pitää uimisesta, veneilystä ja pyöräilystä.” ■ TK

● Lisätietoa Helsinki kaikille -projektista saa net-tiosoitteesta www.hel2.fi/helsinkikaikille.

Tiptop sen olla pitää

Kun **Jari Sahros** ensimmäisen kerran jäädytti Oulunkylän vastavalmistunutta tekojäärataa lähes 30 vuotta sitten, hän tuskin aavisti, että siinä työssä on hänen tulevaisuutensa.

Laitosmestari Sahros on toisen polven stadi-lainen. Hän asui 33 vuotta Vallilassa Mäkelänkadulla ja sitten vielä vuosia Hermannissa, ennen kuin vaihtoi maisemat Tapaninvainioon.

Sahroksen tehtävät Oulunkylässä ovat vaihtelevia. Päivät kuluvat erilaisissa kunnostustöissä. Hän vastaa talon teknisestä toimivuudesta ja tuurailee laitospäällikköä tämän lomien ajan. Työhön kuuluu niin kiinteistön yleinen kunnossapito kuin kylmäkoneiden valvonta ja huolto sekä jäästä huolehtiminen. Jään kanssa on oltava tarkkana. Kun liikuntapuiston jäillä lajit vaihtuvat, niiden asettamat vaatimukset on ennakoitava. Jokainen kentällä harrastettava laji kun vaatii erilaista jäädytystä.

”Se on kuin shakkipeliä, ja meillä on periaatteena, että jään on oltava aina niin tiptop-kunnossa kuin sää sallii”, toteaa Sahros. Sää on kuitenkin joskus arvaamaton, eikä vuosienkaan kokemus aina pelasta harmeilta.

”Pahinta on jos järjestetään isot kisat, ja jää menee puhki”, kuvailee Sahros kevätauringon säteiden yllättävyyttä. Muita ikäviä kokemuksia ovat sähkökatkot tai koneen hajoaminen kentälle. Viime syksynä koettiin ensi kertaa Oulunkylän liikuntapuiston historiassa se, että ilman uudelleen lämpiämisen vuoksi luistintrata jouduttiin sulkemaan reiluksi viikoksi.

”Parhaita hetkiä tässä työssä kokee silloin kun kaikki toimii ja jää on loistavassa kunnos-

sa. Yksi esimerkki mieltä lämmittävästä palautteesta on pikaluistelun SM-kisoissa tammikuussa tullut kiitos”.

Liikuntapuistossa tehdään vuorotyötä. Aamu- vuorot alkavat seitsemältä ja iltavuorot päättyvät pahimmillaan puolilta öin.

”Töitä tehdään jaksoissa siten, että jos tänään olet iltavuorossa, niin huomenna tulet aamuun. Sitä jatkuu seitsemän päivää. Sitten on kaksi vapaapäivää, joiden jälkeen on kahdeksan päivää töitä ja neljä vapaata” kertoo Sahros. Hän on tottunut vuosien varrella työrytmiin ja viihtyy hyvin, vaikka perheelliselle miehelle vuorotyö tarkoittaakin sitä, että aina ei ole kotona, kun pitäisi. Pidemmällä vapaalla rytmistä ehtii palautua mukavasti ja lomalla rentoudutaan vaihtamalla maisemaa.

”Joka vuosi maaliskuussa suuntaan vaimon kanssa Kuusamoon hiihtelemään. Lomilla on muutenkin parasta lähteä matkoille. Kotona- kin tietysti riittäisi tekemistä, mutta jos lomalla kunnostelee paikkoja, ei aika juuri arjesta eroa”, toteaa Sahros.

Toistaiseksi hän on matkustellut perheineen Euroopassa, ja ihestunut aivan erityisesti Madeiraan. Tulevaisuudessa matkat saattavat yltää kauemmaksikin. Hyvinä rentoutumiskeinoina hän pitää myös kaukalopalloa, jääkiekkoa ja punttisalilla käyntiä. Lisäksi Jari Sahros on aloittanut biljardin peluun uudelleen ja haluaisi jälleen sovittaa pyöräilynsä aikatauluihinsa. Lisäkuvioita elämään on viimeiset viisi vuotta tuoneet tehtävät liikuntaviraston luottamusmiehenä. Muiden hyvinvoinnista huolehtimi-

Kuva Kimmo Brandt

”Oulunkylän liikuntapuiston jääradan kunnostamiseen menee normaalisti noin tunti”, kertoo Jari Sahros.

seen ja kokouksissa istumiseen on varattava useampi tunti viikoittain.

Muutosta elämään on tuonut sekin, että Sahros on kesäkauden töissä Kumpulan maa-uimalassa ja huolehtii siellä vedenkäsittelystä. Vastaavaa vaihtelua hän suosittelee muillekin. ■ LS

Muistolaattoja töölöläiskortteliin

Sonckin kortteli Töölössä on merkitty rakennusten historiasta kertovin muistolaatoin. Kortteli sijaitsee Eteläisen Hesperiankadun, Runeberginkadun, Museokadun ja Mechelininkadun välissä. Laatat on kiinnitetty korttelin yhteisten porttikäytävien etupylväisiin ja kuhunkin taloon. Muistolaatat on suunnitellut arkkitehti **Heikki S. Laherma**.

Kortteli on saanut nimensä arkkitehti **Lars Sonckilta**, joka kiinnostui tonteista vuonna 1918. Hänen yrityksensä osti korttelin maa-alueen vuonna 1920. Koko korttelin käsittävät suunnitelmat valmistuivat viisi vuotta myöhemmin. Sonckin yhtiön jouduttua taloudellisiin vaikeuksiin tontit oli myytävä asunto-yhtiöille, jotka valitsivat omat arkkitehtinsa. Heitä kuitenkin sitoivat Sonckin yleissuunnitelmat, joiden ansiosta syntyi yhtenäinen suurkortteli.

Taidetta Helsingistä

Helsinki-aiheista taidetta pääsee nyt ihailemaan uuden kirjan sivuilta ja netissä olevasta näyttelystä. Kaupunginmuseon laajat kulttuurihistorialliset taidekokoelmat kun ovat päätyneet **Kerttuli Wessmanin** kirjoittaman Helsinki kehyksissä -teoksen sivuille. Wessman on vastannut pitkään museon taidekokoelmasta.

Kaupunginmuseo on tuottanut myös Helsinki-aiheisten teosten verkkonäyttelyn. Se löytyy museon kotisivuilta. Näyttely on jäsennetty kaupunginosittain. Taide-teoksissa näkyvien paikkojen, rakennusten ja ihmisten vaiheita valotetaan pienoisartikkeleissa. Useasta kohteesta nähdään teoksen lisäksi museon kuva-arkiston vanhoja valokuvia, jotka tarjoavat mahdollisuuden verrata taiteilijan tulkintaa todellisuuteen.

Verkkonäyttely ja kirja pohjautuvat Helsingin kaupunginmuseon Hakasalmen huvilassa olleeseen Helsinki kehyksissä -näyttelyyn, mutta esittelevät sellaisiakin museon omistamia teoksia, joita ei mahtunut esille näyttelyyn.

● Verkkonäyttely löytyy nettiosoitteesta www.helsinginkaupunginmuseo.fi. Kirjaa voi ostaa kaupunginmuseon Museokaupasta Sofiankatu 4:stä.

Vanhojenpäivän muistot museoon

Helsingin kaupunginmuseo kerää muistitietoa ja valokuvia vanhojenpäivän vietosta eri aikoina Helsingissä. Vanhojenpäivää on vietetty lukioissa vuosikymmeniä, mutta juhlatavat, asujen tyyli ja alkuperä ovat vaihdelleet. Vanhojen tanssit eivät ole aina kuuluneet ohjelmaan eikä päivän vieto ole kaikkina aikoina ollut yhtä hyväksyttyä. Vanhojenpäivän perinteitä ei ole juuri tutkittu, eikä niistä ole tietoja eikä edes kuvia kaupunginmuseossa.

Kaupunginmuseo kokoaa nyt tietoa ja valokuvia vanhojenpäivän vietosta helsinkiläisissä lukioissa niin pitkältä ajalta, kuin muistajia riittää.

Tulokset talletetaan tutkimuskäyttöä varten kaupunginmuseon kokoelmiin. Vastaukset käsitellään luottamuksellisesti.

Kyselyyn voi vastata museon näyttelypisteissä ja kotisivulla www.helsinginkaupunginmuseo.fi.

Kaikkien kyselyyn 5.3. mennessä vastanneiden kesken arvotaan kirjapalkintoja.

Uhanalaisten ystävä

Korkeasaaren eläintarhassa on sydämen kasanana uhanalaisten lajien suojelu. Saari kuuluu Euroopan eläintarhojen muodostamaan verkostoon, joka ponnistelee harvinaisten eläinlajien säilyttämiseksi. Eläintarhat ovatkin monelle lajille turvapaikka. Korkeasaarella asustaa noin kaksisataa eläinlajia, joista suojeluohjelmiin kuuluvat reilut 20 lajia on merkitty sarvi-kuonotunnuksin.

Myös Korkeasaaren ystävät -yhdistys tukee lajien suojelua ja on auttanut esimerkiksi lumi-leopardien säilyttämistä Himalajan alueella. Viitosen vuotta sitten yhdistyksen hallituksessa mietittiin, kuinka saataisiin ihmiset havahtumaan siihen, että saari on avoinna ympäri vuoden. Tar-

koituksena oli myös löytää lisää tukijoita, joita kiinnostaisi uhanalaisten lajien suojelu.

Markku Ahtola, joka kuuluu yhdistyksen hallitukseen, ehdotti jäänveistokilpailun järjestämistä. Ajatus herätti kiinnostusta, ja niinpä Ahtolan oli aika tutustua lajiin. Nyt neljä kertaa järjestetty kilpailu on vakiinnuttanut paikkansa yhtenä Helsingin talvitapahtumana. Ahtola on nykyisin tapahtuman tuottaja.

”Suuri osa Korkeasaaren kansainväliseen kilpailuun osallistuvista jäänveistäjistä on taustaltaan taiteilijoita, joko kuvanveistäjiä tai muuten taiteen parissa työtään tekeviä. Siksi tapahtuma on ristitty uudelleen ja nyt se tunnetaan nimellä Art meets ice”, kertoo Ahtola.

Ahtola ei halua korostaa omaa osuuttaan tapahtumassa, vaan painottaa sitä että jäänveistokilpailu on Korkeasaaren henkilökunnan yhteinen voimainponnistus, joka kokoa saareen alan huippuosaajia. Kansainvälinen kiinnostus kisoihin on kasvanut, ja maine kiirinyt ympäri maailman. Mukaan kyetäänkin ottamaan vain noin puolet halukkaista veistäjistä.

”Tapahtuma on myös lisännyt tuntuvasti saaren kävijämäärää. Yleensä talviviikonloppuisin on kävijöitä noin pari sataa, mutta nyt saareen tuli noin 6 000 vierasta”, summasi Ahtola tunnelmia ensimmäisen kisaviikonlopun jälkeen. Pienellä budjetilla pyörítettävä tapahtuma saa rahoituksensa muutamalta sponsorilta, joista yksi on Ahtolan Korkeasaarelle palveluja tuottava yritys.

Korkeasaari oli ensimmäinen suuri matkailukohde Suomessa, jossa siirryttiin käyttämään kokonaan Reilun kaupan teetä ja kahvia. Tämän hetken suunnitelmiin kuuluu panostus kotimaisiin elintarvikkeisiin: lähiruokaan sekä luomutuotteisiin. Suunnitteilla on myös sekajätämäärän vähentäminen. Ulkomyyntipisteiden käyttöön on tarkoitus hankkia mahdollisimman paljon biohajoavia astioita ja muita tarvikkeita. Korkeasaarella on oma biojätelaitos, jossa biojätteet voi hyödyntää mullaksi.

Luonto on muutenkin lähellä Ahtolan arvo maailmaa. Korkeasaarella hän tutkailee eläimiä myös kameran takaa kaksi kertaa vuodessa ilmestyvän Korkeasaari-lehden päätoimittajan roolissa. Aivan erityisen mielellään Markku Ahtola seuraa Africasia-talon laajaa matelija- ja hyönteiskokoelmaa. Hänen 4-vuotiaan tyttärensä suosikkieläin sen sijaan on uivelo. ■ LS

■ **Korkeasaaren jäänveistokilpailussa tehdään vuosittain katoavaa taidetta uhanalaisten luonnon puolesta. Tapahtuman toi saareen Markku Ahtola.**

Kuva Kimmo Brandt

Syksyllä 2008 saapuvat ensimmäiset laivat. Parhaillaan rakennetaan teitä ja laitureita, täytetään satama-aluetta merihiekalla ja kivimurskalla sekä viimeistellään ruopattua meriväylää.

Vuosaareen satamakeskus

Meret ovat tavaraliikenteen valtaväyliä. Kun liikenne Vuosaaren satamassa alkaa, kasvaa tavaraliikenteen määrä Helsingin sataman nykytilanteesta. ”Rakennamme satamakeskusta, jollaista muualle ei ole tehty”, sanoo Vuosaaren sataman projekti johtaja Antti Mäkinen.

Entiselle Valmetin telakan alueelle nousevaan satamakeskukseen kuuluu 50 hehtaarin logistiikka-alue, 25 hehtaarin yritysalue ja 150 hehtaarin satama-alue. Satamaan johtavien maanteiden sekä rata- ja meriväylien rakentaminen on aikataulussa.

Merikuljetukset ovat edelleenkin kaikkein ympäristöystävällisin ja taloudellisin tapa kuljettaa tavaroita. Noin 90 prosenttia maamme ulkomaankaupan tavaratoimituksista kulkee meritse. Vuosaaren satama tavoittelee osuutta tästä, samoin viennin ja tuonnin tasapainoa. ”Se tarkoittaa säännöllistä, tiheää laivaliikennettä ja tehokasta logistiikkaa”, Mäkinen toteaa.

Satamaa rakennetaan asemakaavassa tarkkaan rajatulle alueelle. Aluetta hyödynnetään tarkasti ja mahdollisimman yleispätevästi. ”Merenkulku on kehittyvä ala. Kun sataman toiminta ja tekniikka muuttuvat, pitää jo toteu-

tettujen ratkaisujenkin joustaa, esimerkiksi tavaransiirtotekniikan.”

Vaikka satamakeskuksen aikataulu tuntuu nyt kireältä, on hankkeen rakennusaika alan kehityksen kannalta pitkä. ”Ratkaisuissa on oltava liikkumavaraa, jottei satama ole vanhanaikainen jo valmistuessaan”, Mäkinen sanoo.

Tavarankuljetuksilta edellytetään yhä suurempaa tehokkuutta ja ekologisuutta. Tavarantien tuotannosta kuluttajille on oltava mahdollisimman lyhyt.

”Helsingin kaupunki vastaa sataman rakentamisesta ja etsii investoijia, yrittäjiä ja merenkulun operaattoreita varsinaista sataman toimintaa hoitamaan”, Mäkinen selvittää.

Satamaväylä on Itämeren moottoritie

Laivat saapuvat Vuosaaren satamaan 36 kilometriä pitkää meritietä pitkin. ”Vuosaaren sataman 12,5 metriä syvä väylä on jo valmis. Tänä vuonna asetetaan paikoilleen vielä tarvittavat merimerkit”, kertoo Helsingin Sataman satamakapteeni **Kari Noroviita**.

Vuosaaren satamaan saapuvat laivat ovat konttialuksia ja lastilauttoja. Osa kuljettaa myös matkustajia. ”Saksaan liikennöiville lautoille mahtuu jopa 500 matkustajaa. Matkustajia varten rakennetaan oma matkustajaterminaali”, Noroviita sanoo.

Tavarat lastataan peräportin kautta roro-aluksiin ja nosturilla lolo-aluksiin. Laivat puretaan ja lastataan nopeasti, joten pysähdys satamassa voi kestää vain pari tuntia.

”Päivittäin satamassa käy noin 20 laivaa. Liikenne suuntautuu Itämeren ja Pohjanmeren satamiin”, Kari Noroviita toteaa.

Nykyään myös rahtiliikenteellä on aikataulut ja niiden liikkuminen on säännöllistä. ”Yllätysvieraita maailman meriltä ei entiseen tapaan juuri tule”, Noroviita sanoo.

Tavarat siirtyvät nopeasti

Satamakeskuksen tulevaa logistiikka-aluetta rakennetaan parhaillaan. Kalliota halkaistaan ja maata tasoitetaan, jotta investoijat voivat rakentaa alueelle terminaaleja, varastoja ja tiloja. Konttilaivoilla tehdään ylivoimaisesti suurin osa maailman kappalestavarakuljetuksista. Vuosaaren satamassa kontit siirtyvät suoraan juna- tai rekkakuljetukseen matkatakseen kohti seuraavaa etappia. ”Tavaroiden liikuttelu, lastaus ja purku tapahtuvat systemaattisesti”, Antti Mäkinen toteaa.

Esimerkiksi Kerava ja Vantaa ovat varautuneet vastaanottamaan Vuosaaren sataman tavaraliikennettä varaamalla logistiikka-alueet konttien purkamiselle ja edelleen kuljetukselle.

Liikenneyhteydet ovat olennainen osa sataman toimivuutta. Satamakeskuksesta on suora

yhteys maan pääväyliin: kumipyöräliikenne ohjataan Kehä kolmoselta eritasoliittymän kautta uutta tietä satamaan. Porvarinlahden Natura-alueen alitse tie kulkee tunnelissa. Tavarajunat ajavat satamaan 19 kilometrisellä satamaradalla. Radasta 14 kilometriä on tunnelissa.

Liikenneyhteyksien rakentamisesta vastaa Vuoli-projekti. Se on Tiehallinnon, Ratahallintokeskuksen ja Merenkululaitoksen muodostama organisaatio. ”Yhteistyö sujuu erinomaisesti sataman sekä liikenneyhteyksiprojektien välillä. Meille molemmille on olemassa vain yksi satamakeskus, jota toteutetaan peräänantamattomasti päämäärää kohden”, Antti Mäkinen sanoo.

Tavoitteena ympäristöystävällisyys

Nykykaikaisen satamakeskuksen pitää olla mahdollisimman ympäristöystävällinen. Rakentaminen ei ole kuitenkaan äänetöntä. ”Paalu ei painu maahan itsestään eikä kallio halkea ilman porausta tai räjähdysaineita”, Antti Mäkinen sanoo.

Tärinä on pelästyttänyt asukkaita ja kyseilyjä ja valituksia on tullut. ”Tärinävaikutuk-

■ Meluseinää on valmiina jo noin 700 metriä. Valli estää sataman äänien kantautumisen ympäristöön.

Vuosaaren satamakeskus maalta merelle.

Hovainnekuvat Vuosaaren sataman kuopankki

Kahvinpaahtoa ja tuotekehitystä

Vuosaaren satamakeskuksen Meriportin yritysalueelle on muuttanut ensimmäinen yritys: Akerin Arktisen merenkulun teknologiakeskus. Oy Gustav Paulig Ab:n sekä ABB:n Marine-yksikön toimitilojen suunnittelu on hyvässä vauhdissa.

Akerin Arktisen merenkulun teknologiakeskus siirtyi helmikuussa Arabianrannasta Vuosaaren satamakeskukseen ajankäytöllisin 5 000 neliömetrin suuruisiin tiloihin.

Arktisessa teknologiakeskuksessa kehitetään jääolosuhteissa toimivia aluksia ja rakenteita. Uusi teknologiakeskus on maailman nykyaikaisin. Sen asiakkaat ovat ympäri maailmaa.

Keskus on kuin laboratorio, jossa laivojen jäänmurto-ominaisuuksia testataan. Suurena pakastekaappirakennuksessa olevan koealtaan vesi jäädytetään ja erilaisissa simuloituissa olosuhteissa uitetaan pienoismalleja. "Mallien käyttäytymistä seurataan päältä, sivulta ja alta lasilattian läpi. Tuotekehittelyn kannalta on tärkeää, että pystymme näkemään hyvin tarkkaan, mitä alukselle tai rakenteille jäissä tapahtuu", sanoo Aker Arctic Technologyn toimitusjohtaja **Mikko Niini**.

Tutkimustuloksia käytetään hyväksi, kun aluksia suunnitellaan. "Laivan on kestävä hyvin jääoloja ja lisäksi niiden on kuljet-

tava pienimmällä mahdollisella polttoaineella", Niini kertoo.

Jääolosuhteet eivät suinkaan ole samat eri puolella maailmaa. "Merivirrat, sääolosuhteet ja veden suolaisuus vaikuttavat jääoloihin ja se pitää ottaa aluksissa huomioon", Niini sanoo.

Teknologiakeskuksen rakentaminen maksoi noin 10 miljoonaa euroa. Sinne sijoitettuna insinööritoimistossa työskentelee lähes kolmekymmentä henkeä.

Kahvinpavut laivasta paahtimoon

Oy Gustav Paulig Ab oli ensimmäinen yritys, joka hankki tontin Vuosaaren sataman Meriportin yritysalueelta. Paulig siirtää nykyisen, vuodesta 1967 lähtien Vuosaareen toimineen paahtimonsa ja hallintonsa satamakeskuksen yritysalueelle. Muuttomatkaa kertyy vain kilometri, mutta se on välttämätöntä, koska nykyinen paahtimo Aurinkolahden vieressä on käynyt ahtaaksi ja jäämässä asuintalojen puristukseen. Paulig haluaa ratkaista myös asukkaita häiritsevät ympäristöhaitat, melun ja hajun.

Ennen muuttoa Vuosaareen, Paulig paahtoi kahviaan Katajanokalla. Sieltäkin Paulig muutti pois asutuksen alta.

"Teemme parhaillaan tulevan paahtimon esisuunnitelmaa, laskemme investointipäätöksen kustannuksia ja annamme näköä ja kokoa hankkeellemme", kertoo projektipäällik-

kö **Minna Forsström**. "Meille tämä on suuri, paljon taustatyötä vaativa hanke."

Uudessa paahtimossa kahvinvalmistuksen pitää olla tehokkaampaa ja uusimpien toiminnanohjausoppien mukaista. "Näillä näkymin investointipäätös tehdään kesän 2006 aikana", Forsström sanoo.

Sataman läheisyys houkuttelee Pauligia logistisista syistä. Pauligille tulee vuosittain 54 miljoonaa kiloa raakakahvia, noin 2 500 konttia vuodessa. Valmistaa kahvia lähtee tehtaasta 40 miljoonaa kiloa. Kuljetustarve vähenee, kun kahvipapuja sisältävät kuljetuskontit saadaan vietyä suoraan satama-alueelta paahtimoon. Raaka-aineen kiertokulku nopeutuu eikä pääomaa tarvitse sitoa ylimääräisiin varastoihin.

Paulig ja Helsingin kaupunki ovat tehneet pitkään tiivistä yhteistyötä, jotta uuden tontin asemakaava ja olosuhteet vastaisivat uuden paahtimon vaatimuksia. Parhaillaan tontilla tehdään perustöitä, kallioita räjäytellään ja maata jalostetaan, jotta sinne voi rakentaa. "Samalla kun tonttia louhitaan muuten, kaivetaan meidän tonttiamme hieman syvemmäksi tulevaa paahtimoa silmällä pitäen. Toki makamme oman osuutemme esitöistä", projektipäällikkö Minna Forsström sanoo.

Paulig odottaa saavansa naapureikseen kuljetuksiin, tavarankäsittelyyn ja jälkikäsittelyyn erikoistuneita yrityksiä. Pauligin toimintaa Meriportin yritysalueella aloitellaan vuonna 2009, jos investointipäätös saa tulevana kesänä vihreätä valoa.

Potkureita kysytään

ABB:n sähköinen potkurinvalmistus siirtyy Pitäjämäeltä Vuosaareen vuonna 2007.

"Sähköisillä potkurijärjestelmillä on kysyntää ja siksi sen erityisosaaminen kannattaa keskittää. Uudet tilat Vuosaaren sataman yritysalueelle tuovat toiminnalle uutta kilpailukykyä ja kasvattavat tuotantokapasiteettia Suomessa merkittävästi", sanoo ABB Oy:n Marine-liiketoimintayksikön johtaja **Pekka Koskinen**.

Koskinen mukaan edistyskellisen teknologian soveltaminen merenkulussa on nyt lisääntymässä. "Koska turvallisuus, toimintavarmuus ja ympäristönäkökohtien huomioonottaminen on varustamoille entistä tärkeämpää, voimme parantaa palvelukykyämme keskittämällä kaiken erityisosaamisemme – tuotekehityksen, projektisuunnittelun, huollon sekä tuotannon satamakeskuksen yritysalueelle."

Koskinen korostaa, että Vuosaaren yritysalue on kehittyvä teollisuusalue, jonka logistiikka ja muu infrastruktuuri tarjoavat mahdollisuudet Marine-liiketoiminnan kehittämiselle. ABB:n varaamalle tontille rakennetaan uudet toimisto- ja tuotantotilat noin 200 hengelle. Uusien tilojen suunnittelu on jo käynnissä ja muutto niihin tapahtuu kesällä 2007.

Hyvien yhteyksien alue

Meriportin yritysalue on 25 hehtaarin kokoinen ja se sijaitsee varsinaisen satama-alueen vieressä Vuosaaren golf-kentän ja venesataman tuntumassa. Rakennusoikeutta alueella on 91 000 km². "Alueelle odotetaan yrityksiä, joille on hyötyä sataman ja merenkulun läheisyydestä. Yrityksiä, jotka ovat valmiita investoimaan toimitiloihinsa ja tonttiin", projektinjohtaja **Antti Mäkinen** sanoo.

Meriportin yritysalueen valtteja ovat hyvät liikenneyhteydet. Satamatie ja -rata johtavat maan päätteille ja meriväylä Itämerelle. Vain kilometrin päässä yritysalueesta sijaitsee Vuosaaren metroasema ja kauppakeskus Columbus. Julkinen liikenne jatkuu metrolta eteenpäin satamakeskukseen Vuotietä pitkin busseilla. "On arvioitu, että Meriportin yritysalueella työskentelee aikanaan noin 500 henkilöä", Antti Mäkinen kertoo. ■ SJ

set tuntuivat ennakoitua kauempana. Niistä ei kuitenkaan koitunut vaaraa asukkaille eikä rakenteille. Tehostimme kuitenkin tiedotusta ja korostimme, että tärinä tuntuu vaarallisemmalta, kuin mitä se itse asiassa on."

Poraamisessa ja räjäyttelyssä on pidetty taukoja lintujen pesimäaikoina.

Satama-alueen yleisilmeen suunnittelussa on mukana arkkitehtitoimisto, sillä satamakeskuksen yleisilmeestä halutaan siisti ja asianmukainen ja Mäkisen mukaan kaikin puolin fiksi.

Sataman valaistus ratkaistiin suunnittelukilpailulla ja hajavalo rajataan sekä valaistus häikäisysojataan. Valaistuksella tavoitellaan lämmintä valkoista, satama-alueen muusta ympäristöstä erottavaa aluetta. Viheristutuksia tulee runsaasti esimerkiksi betonista meluseinää peittämään. Meluseinän ja vesialueen väliin on suunniteltu kävelypolku. Saarien välinen vesialue padotaan ja mataloitetaan kahlaajalintualueeksi.

Sirpa Jyrkänne ■

● Kaikille avoin yleisötilaisuus Vuosaaren satamasta joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko, paikkana Vuosaaren sataman toimisto. Metrolla Vuosaareen, pääteasemalle ja siitä bussi 90A vie melkein perille.

● Neuvontanumerossa 0800 02003 vastataan päivisin klo 9–15 kysymyksiin Vuosaaren satamahankkeesta.

● Lisätietoja myös www.vuosaarensatama.fi

"Sujuva reittiliikenne, tehokas logistiikka, hyvä ekologia sekä yritysten tarjoamat palvelut ovat Vuosaaren sataman kilpailuvaltteja", sanoo Vuosaaren sataman projektinjohtaja Antti Mäkinen.

■ **Laiturien betoniosia raudoitetaan ja valetaan isossa telakka-altaassa. Uiva nosturi kuljettaa noin 300 tonnia painavat ja 13 ja 16 metriä korkea laiturinosat paikalleen.**

Kuvat Patrik Lindström

"Onneksi en ole tarvinnut nykyisessä työssä kypärääni, sillä tuolloin olisivat kyseessä ison luokan tuhot", toteaa riskienhallintapäällikkö Simo Weckstén.

Katastrofialueilta kotikulmille

Simo Wecksténille ovat tuttuja niin maanjäristysten, suurtulvien kuin aseellisten konfliktienkin aiheuttamat tuhot, sillä hän on johtanut pelastusoperaatioita lukuisilla katastrofialueilla. Nyt hän keskittyy pitämään huolta helsinkiläisten turvallisuudesta uutena riskienhallintapäällikkönä.

Madridin, Lontoon ja Pariisin tapahtumien jälkeen ovat useimpien eurooppalaisten pääkaupunkien riskiarviot menneet uusiksi. Helsinkiin on tarkistanut omaansa. Vaikka Helsinki ei vaarallisimpiin kaupunkeihin kuulukaan, on meillä erilaisia tapahtumia, jotka lisäävät riskikäyttäytymisen mahdollisuuksia. Pelastuslaitos on varautunut esimerkiksi kesällä alkavaan EU-puheenjohtajuuskauteen", toteaa riskienhallinnan toimialaa Helsingin pelastuslaitoksella johtava **Simo Weckstén**.

Wecksténin mukaan Helsingillä on paitsi kansallisesti myös maailmanlaajuisesti syytä ylpeyteen monissa asioissa. Hänen mukaansa muun muassa ensihoito on täällä maailman huipputasoa. Turvallisuuskoulutukseenkin on panostettu tavallista enemmän.

"Helsinkiin saatiin juuri seitsemän turvallisuuskouluttajaa. Vastaavia ei ole tietääkseni missään muualla Suomessa. Nämä ammattilaiset auttavat esimerkiksi kouluja, hotelleja ja sairaaloita parantamaan turvallisuuttaan."

Vaikka turvallisuusasiat ovat Helsingissä Wecksténin mielestä pääsääntöisesti hyvin, löytyy parannettavaakin.

"Rakennukset ovat paloturvallisia, mutta ihmiset eivät aina pidä huolta turvalaitteista tai osaa toimia palotilanteissa oikein. Esimer-

kiksi palovaroittimen ja jauhesammuttimen kuntoa ei muisteta tarkistaa ja palo-ovia saatetaan pitää auki. Sen vuoksi palokuolemia on meillä kansainvälisesti verrattuna paljon, kuten työtapaturmiakin. Juuri siksi tietoa turvallisuusasioista täytyy levittää kaiken aikaa."

Weckstén painottaa sitä, että kaupungin eri hallintokunnat tekevät yhteistyötä onnettomuustilanteissa, vaikka pelastusoperaatioita johtaakin pelastusviranomainen. Esimerkiksi sosiaalivirasto etsii asukkailla tilapäismajoituspaikat, rakennusvirasto lainaa suurta kalustoaan raivaustöihin ja Helsingin Energia huolehtii sähköasioista.

Ensihoito maailman huippua

Simo Wecksténin työnkuva on laaja. Hänen toimialansa vastaa riskianalyysien laatimisesta, normaali- ja poikkeusolojen valmiussuunnittelusta, palotarkastuksista sekä neuvonnasta. Myös Helsingin pelastuskoulu kuuluu yksikkönä riskienhallinnan toimialaan.

Helsingin kaupunki aloitti palomiesten koulutuksen Suomessa vuonna 1972, ja valtio toistakymmentä vuotta myöhemmin. Täällä opiskellaan ammattitutkintoa varten puoli vuotta pidempään kuin valtion koulussa.

"Meillä on pääkaupunkina ja maan suurimpana kaupunkina erityisolosuhteita, jotka vaativat palomiehiltä erityisosaamista. Esimerkiksi ministeriöt, lähetystöt ja metro vaativat erityistä turvallisuusvarautumista. Lisäksi haluamme pitää lääkkeellisen ensihoidon tason todella korkeana. Pelastuskoulu tarjoaa täydennyskoulutustakin sekä tuottaa opetus- ja neuvontamateriaalia."

Riskienhallinnan toimiala antaa kaavoitukseen ja rakentamiseen liittyviä neuvoja ja lausuntoja pelastusviranomaisen näkökulmasta.

"Helsingissä on toteutettu rakennushankkeita, joita Suomessa ei ole ollut aiemmin, joten lainsäädäntöäkään ei ole ollut aina valmiina. Esimerkiksi Kampin terminaalia rakennettaessa kävi ilmi, ettei meillä löydy normistoa maanalaisen rakentamisen palo- ja henkilöturvallisuudesta."

Helsingin turvallisuusasioita pohditaan niin virastojen kesken kuin kansainvälisesti. Weckstén on mukana muun muassa Helsingin pelastuspalveluneuvottelukunnassa ja läänin valmiustoimikunnassa. Hän myös edustaa Helsinkiä Euroopan pääkaupunkien turvallisuusasioihin keskittyneessä EU:n Procapites-projektissa.

Vaarana räjähteet ja sortumat

Simo Wecksténillä on vankka pelastusalan kokemus. Hän on työskennellyt 31 vuotta Helsingin pelastuslaitoksella: ensimmäisen vuoden sairaankuljettajana, sittemmin palomiehenä,

pelastussukeltajana ja palomestarina. Työhistoriaan kuuluu myös sukellustoiminnan päällikkyyks. Hän on opiskellut työn ohella ja lukenut itsensä muun muassa filosofian maisteriksi.

"Olen viihtynyt pelastuslaitoksella, koska uusia kiinnostavia tehtäviä on tullut eteen sopivin väliajoin. Opiskelu on ollut minulle harrastus; se on ollut hyvää vastapainoa fyysiselle työlle. Fyysistä kuntoani hoidan urheilamalla. Saatan polkea fillarilla työmatkat Järvenpäästä tai juosta jostain väliasemalta töihin tai kotiin."

Weckstén on toiminut vuosikymmenen ajan YK:n edustajana katastrofien arviointi- ja koordinointiryhmässä, johon kuuluu noin sata henkilöä ympäri maailmaa. Weckstén on osallistunut pelastus- ja avustusoperaatioiden johtamiseen 14 katastrofialueella. Niihin kuuluvat muun muassa Iranin maanjäristys Bamissa vuonna 2003, Palestiinan Länsirannan kriisi vuonna 2002, Mosambikin tulvat vuonna 2000, Taiwanin maanjäristys vuonna 1999 ja Pohjois-Korean tulvat vuonna 1995.

"YK:n ryhmä pyrkii saapumaan paikalle ensimmäisenä arvioimaan avun tarvetta ja tarvittaessa organisoimaan kansainvälistä toimintaa. Monesti kritisoidaan sitä, että pelastusryhmät tulevat paikalle viiveellä. Se johtuu usein maiden ja järjestöjen välisistä epäselvistä menettelytavoista ja kansainvälisten sopimusten kankeudesta. Onnettomuusalueet voivat myös olla syrjäisillä seuduilla, jonne on vaikea päästä."

Katastrofialueilla ovat vaarassa autettavien lisäksi usein auttajatkin. Kulkuneuvot eivät aina

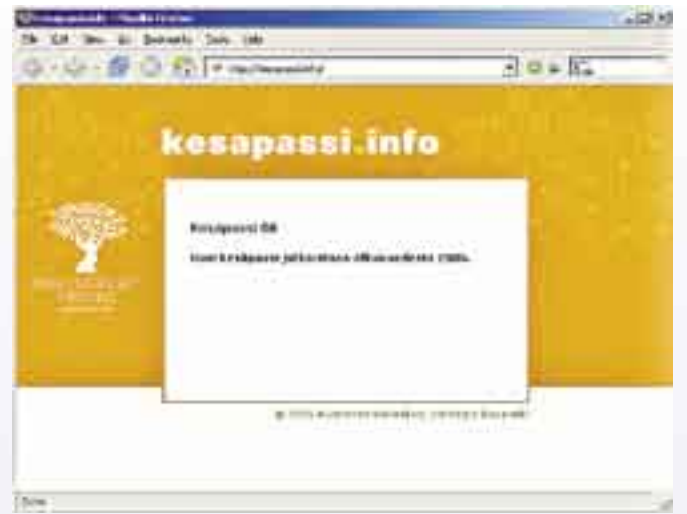
Kuva Jukka Uonila

Kesäpassi nyt netissä

Kesäpassi esittelee nuorisoasiainkeskuksen ja helsinkiläisten järjestöjen lähes 300 kesätoimintoa. Passin menovihjeet on suunnattu 7–17-vuotiaille helsinkiläisille, ja tiedot löytyvät nyt netistä. Suomenkielinen kesäpassi jaetaan kouluissa maaliskuun alussa.

Ilmoittautumiset nuorisoasiainkeskuksen kesätoimintoihin ovat jo käynnissä. Kesän kurssit, kaupungin menomestast sekä erilaiset retket ja nuorten päiväleirien tiedot löytyvät Kesäpassin nettisivuilta, jonka osoite on <http://kesapassi.info>.

Päivittävät menotiedot ovat nuorisoasiainkeskuksen nettisivuilla osoitteessa <http://nuoriso.hel.fi>.

Tilastojen kertomaa

Helsingin kaupungin tietokeskuksen julkaisema tilastollinen vuosikirja tarjoaa kattavan kokoelman ajankohtaisia tilastoja Helsingin ja pääkaupunkiseudun lisäksi koko maasta, pohjoismaisista suurkaupungeista sekä Tallinnasta, Riikasta, Vilnasta ja Pietarista. Helsingin tiedoista esitetään myös aikasarjoja, joten eri ilmiöissä tapahtuneet muutokset ovat helposti luettavissa. Vuosikirja on kauttaaltaan suomen- ja ruotsinkielinen sekä otsikoiltaan englanninkielinen.

Tilastollinen kokoomateos kertoo muun muassa, että vuosi 2004 oli Helsingissä hiukan edellisvuotta lämpimämpi. Vuoden ylin lämpötila oli 27 astetta ja alin –19,4 astetta.

Myös merivesi oli lämpimämpää ja vesi pysyi edellisvuotta korkeammalla.

Sadepäiviä oli 127, mikä on selvästi enemmän kuin viimeisten viiden vuoden aikana. Auringonpaistetta saatiin vain vähäiset 1 813 tuntia.

Helsingissä toimi 33 200 yritystä, joista 82 prosenttia oli pieniä alle viiden työntekijän yrityksiä.

Helsingin työpaikkaomavaraisuus oli 134 prosenttia. Kaupungin kaikista työpaikoista sijaitsi 30 prosenttia ydinkeskustassa.

Tuhatta asukasta kohden Helsingissä oli 405 autoa, muualla Helsingin seudulla 537 ja koko maassa yhteensä 521 autoa.

Naapurikaupungeista Pietari on väestöltään ylivoimaisesti suurin ja Tallinna pienin. Pietarissa asuu noin 4,5 miljoonaa ihmistä. Helsinki, Vilna, Oslo ja Kööpenhamina ovat yli 500 tuhannen asukkaan kaupunkeja.

Tilastollista vuosikirjaa on julkaistu vuodesta 1908 alkaen.

- Helsingin kaupungin tilastollinen vuosikirja 2005, 20 euroa. Kirjaa myy Tietokeskuksen kirjasto, Katariinankatu 3 (käteismyynti) ja verkkokauppa osoitteessa tietokeskus.tilaukset@hel.fi.

Nuorten bändit esille

Lähes pari sataa nuorten bändiä kisailee paremmuudesta Ääni ja Vimma -bändikatselmuksessa Helsingissä ja Vantaalla maaliskuun–huhtikuussa. Voittaja selviää finaalisissa 22. huhtikuuta.

Bändit saavat suullisen ja kirjallisen palautteen musiikkialan ammattilaisista koostuvalta tuomaristolta. Finaaliin päässeille 14 bändille on luvassa maineen ja kunnian lisäksi demoaika, lahjakortteja ja keikkoja pääkaupunkiseudun musiikkitoimipaikkoihin. Ääni ja Vimma on ollut ponnahduslauta useille nuorille artisteille ja bändeille, kuten Smakille, Takiaiselle, Nerdeelle ja Roctumille.

Tänä vuonna Ääntä ja Vimmaa on toteuttamassa Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskuksen lisäksi Vantaan nuorisopalvelut. Siksi osallistujamäärää on pystytty lisäämään: aluekatselmuksissa taitonsa pääsee näyttämään kaiken kaikkiaan 192 bändiä.

Aluekatselemukset pidetään perjantaisin ja lauantaisin. Niitä on 3.–4.3. Koskelan nuorisotalolla, 10.–11.3. Kettutien nuorisotalolla, 17.–18.3. Monitoimitila Arkissa Vantaalla, 24.–25.3. Kontulan nuorisotalolla, 31.3.–1.4. Oranssi ry:ssä Herttoniemessä ja 7.–8.4. Oulunkylän nuorisotalolla. Aluekatselmuksissa esiintyy noin 30 bändiä kunakin viikonloppuna.

Alle 14-vuotiaiden Junnu-bändikatselmus pidetään 31.3.–2.4. Pasilan nuorisotalolla.

Semifinaalit ovat 14.–15.4. Vernissassa Tikkurilassa ja 17.–21.4. Gloriassa. Semifinaaleissa esiintyy kahdeksan bändiä kunakin iltana. Yhteensä semifinaaleihin pääsee 56 bändiä.

Bändikatselmuksen finaali järjestetään lauantaina 22.4. Gloriassa. Esiintymässä ovat 14 finalistibändiä sekä junnukatselmuksen voittaja. Kaikkiin bändikatselmuksiin ja finaaleihin on vapaa pääsy.

- Lisätietoja tapahtumasta löytyy nettiosoitteesta www.nk.hel.fi/tapahtumat/aanijavimma.

täytä turvallisuusnormeja, maanjäristysalueilla on sortuvia rakenteita ja konfliktialueilla voi olla räjähteitä sekä ammuksia.

”Nykyisin myös humanitaariset toimijat joutuvat aggressioiden ja hyökkäysten kohteeksi. Mutta ei työni ole ollut vaaratonta Suomessa, sillä tietyt riskit kuuluvat pelastussukeltajan ja palomiehen toimenkuvaan. Voi sanoa, että samalla tavalla kuin ei palomiehen hommia, niin ei katastrofialueella toimimistakaan opita kirjoista. Sen oppii lopulta vasta paikan päällä.”

Weckstén jättäytyi YK:n tehtävistä elokuussa samaan aikaan kuin aloitti riskienhallintapäällikkönä.

”Koko maailmassa ei ole montaa henkilöä, jotka olisivat olleet vastaavissa hommissa yhtä kauan, joten koen tehneeni oman osani. Toimin kyllä tarvittaessa tukihenkilönä sekä jaan kokemuksia ja tietoja. Suomessa on pulaa ammattilaisista, jotka voisivat johtaa kansainvälisiä operaatioita katastrofialueilla. Pidän sitä hyvin valitettavana, sillä katastrofialueilla hankittu kokemus tukisi myös valmiutta johtaa kotimaassa pelastusoperaatioita suuronnettomuuksien ja poikkeusolojen aikana.”

Wecksténin päätöstä pysytellä töissä pääkaupunkiseudulla lujittaa perhetilannekin, sillä kuopus syntyi hiljattain.

”Hälytyksen tullessa on toimittava välittömästi. On perheelle helpotus, kun minun ei tarvitse lähteä muutaman tunnin varoitusajalla toiselle puolelle maapalloa katastrofin keskelle.”

Tiina Kotka ■

Kuva Antti Veikko Salo

Teatteritaitoja hiomaan

Nuorilla on mahdollisuus päästä kokeilemaan teatterillisia taitojaan Loistefestarilla 17.–25.3. He voivat osallistua joko ammattilaisten vetämiin työpajoihin tai katselmuksiin, joiden voittajat pääsevät esiintymään gaalaan. Festari keskittyy puhe- ja musiikkiteatteriin sekä stand upiin. Lisäksi edustettuina ovat tanssi-, nukke- ja katuteatteri sekä performanssi ja pantomiimi. Festari on tarkoitettu 10–20-vuotiaille teatteria harrastaville tai siitä kiinnostuneille pääkaupunkiseudun nuorille. Festarilla nuoret pääsevät esiintymään tasokkaissa puitteissa, saavat palautetta ammattilaisilta ja voivat tavata toisia harrastajia.

Loistefestarin avajaisia juhliitaan 17.3. kello 17 Kampin aukiolla. Katselemukset ovat ajalla 18.–19.3. ja niihin on pitänyt jo ilmoittautua. Sitä vastoin maksuttomiin työpajoihin voi vielä ilmoittautua nettiosoitteeseen maarika.autio@nk.hel.fi. Työpajoja on eri kaupungeissa: 21.–22.3. keskitytään improvisaatioteatteriin Nuorten taide- ja toimintakeskus Narrin näyttämöllä Helsingissä, 21.–22.3. stand upiin Espoon Matinkylän monitoimitalolla ja 22.–23.3. tanssi- ja musiikkiteatteriin Vernissassa Tikkurilassa.

Katselmusten parhaat ryhmät pääsevät esiintymään gaalaan. Se järjestetään 25.3. kello 18 Itä-Helsingin kulttuurikeskus Stoassa, ja sinne on kaikille maksuton sisäänpääsy.

Loistefestarin järjestävät Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten nuoris- ja kulttuuritoimet. Loistefestari on osa valtakunnallista Nuori Kulttuuri 06 -tapahtumaa, joka järjestetään 19.–21.5. Seinäjoella, jonne festivaalin parhaat pääsevät esiintymään. ■ TK

- Lisätietoja Loistefestarista löytyy nettiosoitteesta www.loistefestari.fi.

Piirros Arto Nyssönen

Ilmastonmuutos näkyy jo Helsingissä

Vähälumiset talvet, paheneva katupölyongelma, uimarantojen sinilevä-kyltit ja ennätystulvat. Ilmastonmuutoksen seuraukset näkyvät jo luonnossa ja vaikuttavat tulevaisuudessa yhä enemmän kaupungin kehitykseen.

tollista siirtymää ja vaikuttaa väistämättä sekä ympäristöön että yhteiskuntaan. Tällä hetkellä Helsingin suurimmat riskit aiheutuvat Kansan mukaan liikenteen päästöistä ja merenpinnan noususta.

Maantieteellinen sijainti ja yhteiskunnan kehittyneisyys lieventävät ilmastonmuutoksen seurauksia Suomessa. Helsingin sopeutumista edesauttaa myös moneen suurkaupunkiin verrattuna suhteellisen hyvä ilmanlaatu ja toimiva joukkoliikennejärjestelmä. "Välittömin ilmastonmuutoksesta aiheutunut uhka, merenpinnan nousu, on huomioitu kaavoituksessa hyvin", Kansanen toteaa. Hitaan merenpinnan kohoamisen lisäksi Helsinki on varautunut äkillisiin tulviin. Parhailaan kaupunki on luomassa uutta tulvantorjuntastrategiaa, joka määrittelee tulvavahinkojen estämisen ja rajoittamisen keinot sekä mahdollisuudet parantaa viranomaisten yhteistyötä tulvantorjuntatilanteessa.

Ääri-ilmiöt yleistyvät

"Jo asteen nousu keskilämpötilassa aiheuttaa melkoisia seurauksia", Kansanen sanoo. "Pienikin muutos merkitsee ääri-ilmiöiden yleistymistä ja juuri se muodostaa todellisen ongelman." Suhteellisen lyhytkin kuivuus, halla tai rankkasateet kesken kasvukauden saavat paljon tuhoa aikaan.

Myrskyjen ja tulvien lisääntyminen on huomattu vakuutusyhtiöissä mutta ilmiöstä on saatu esimakua pääkaupunkiseudullakin: Vantaanjoen tulva kesällä 2004, vuoden takainen merenpinnan ennätysellinen nousu ja MM-kisojen aikaiset rankkasateet ovat monella tuoreessa muistissa.

Kaupunkilaisten elämään ääri-ilmiöiden lisääntyminen vaikuttaa suorimmin myrskyjen ja tulvien koetellessa kunnallistekniikkaa ja tietoliikennejärjestelmiä. Omaisuusvahinkojen lisäksi ne voivat pahimmillaan uhata myös ihmisten terveyttä. "Onnettomuusriski lisään-

tyy ja esimerkiksi vedenlaatu saattaa heiketä yllättävästi, kuten kävi Vantaanjoen tulviessa", Kansanen kertoo. Rankkasateet ja niistä aiheutunut tulva ylikuormittivat viemäriverkkoa ja jätevedenpuhdistamoita, jotka joutuivat laskemaan jätevesiä suoraan Vantaanjokeen.

"Myös viime talven ennätystulva johti poikkeuksellisiin järjestelyihin", Viikinmäen jätevedenpuhdistamon käyttöpäällikkö **Tommi Fred** kertoo. Nyt Viikinmäellä on parannettu virtaamaennusteita ja ohitusvalmiuksia. Kun pulonkaulakohtat on selvitetty, jätevesien lasku mereen voidaan tehdä hallitummin, Fred toteaa. "Ääri-ilmiöiden osuus kokonaiskuormituksesta on onneksi vähäinen ja vaikutukset lyhytaikaisia. Esimerkiksi uimavesien laatua heikentävä vaikutus kestää korkeintaan muutaman päivän sen jälkeen kun puhdistamattomien jätevesien lasku on lopetettu."

Luonto reagoi herkästi

Luonto reagoi herkästi ilmastossa tapahtuviin muutoksiin. Havupuut ovat jo nyt väistymässä eteläisempien lajien tieltä. Vielä nopeammin muutokset näkyvät kaupungin eläimistössä. "Esimerkiksi harmaahaikara ja satakieli ovat nykyään yleisiä. Vielä 1960-luvulla niitä näki täällä harvoin", Kansanen sanoo. Hän ennakoii, että jatkossa myös kaupungin ranta-alueiden hoitoon on panostettava entistä enemmän. Vesikasvillisuuden vapaasti rehevöityessä ruovikko valtaa nopeasti liikaa alaa. Voi käydä niinkin, että helteet lisääntyvät mutta uimakelpoiset rannat vähenevät. "Korkea lämpötila suosii sinileviä, joten sinileväjaksot voivat jatkossa olla entistä pidempiä ja hankalampia", Kansanen myöntää.

Ilmaston lämpenemisen on ennakoitu edistävän myös veden ja hyönteisten levittämien tartuntatautiin yleistymistä. "Meillä se tarkoittaisi lähinnä punkkien levittämien tautien lisääntymistä", arvioi ympäristöterveyspäällikkö **Antti Pönkä** Helsingin ympäristökeskuk-

sesta. Ilmaston lämpeneminen ei muutenkaan vaikuta suuresti ihmisten terveyteen Suomessa. Kuumuuteen liittyvien sairastumisten ja kuolemantapausten riski kohoaa lähinnä henkilöillä, joilla on altistavia tekijöitä, kuten sydänvaivoja tai verenkiertohäiriöitä.

"Terveyden kannalta merkittävämpiä tulevat pitkällä tähtäimellä olemaan kasvihuoneilmion epäsuorat vaikutukset. Sen sijaan ilman saasteet ovat jo nyt Helsingissä todellinen terveysongelma", Pönkä toteaa.

Raideliikenne laajenee

Ilmastonmuutos ja pyrkimys sen hallitsemiseen vaikuttavat osaltaan tulevaisuuden kaupunkirakenteeseen. Avainasemassa on kaupungin maankäytön ja liikennejärjestelmän yhteensovittaminen. Kansanen ennustaa keskustan yhdyskuntarakenteen olevan 50 vuoden kuluttua tiiviimpi ja kaupungin olevan entistä riippuvaisempi joukkoliikenteestä. "Etenkin raideliikenneverkosto on huomattavasti tiheämpi: laajentuneen metron lisäksi junat kiertävät rengasmaisesti kaupungin sisällä. Keskustan ulkopuolella rakentaminen keskittyy joukkoliikenneyhteyksien varalle. Nukkumalähiöiden sijaan muodostuu tihentymiä, joissa palvelut, asuminen ja työpaikat ovat lähellä toisiaan. Laajemat luontoalueet säilyvät nykyisen kaltaisina", Kansanen visioi tulevaisuutta.

Yksityisautolla pääsee keskustaan vielä 50 vuoden kuluttuakin, hän uskoo. Liikennettä rajoittaa osaltaan kaupungin sijainti ahtaalla niemellä, joten täydelliseen ajokieltoon tuskin joudutaan turvautumaan. "Mutta ruuhkatulleja pidetään tulevaisuudessa yhtä luonnollisina kuin lipun ostamista ratikkaan", Kansanen ennustaa. "50 vuoden aikajaksolla alkaa myös vaihtua öljyn loppumista ennakoiva hinnannousu. Se jouduttaa uuden tekniikan kehittämistä ja käyttöönottoa, mikä se sitten onkaan."

Elina Holamo ■

1000 kilometrin siirtymä

Suomen lämpötilan arvioidaan nousevan kulu- van vuosisadan aikana noin viidellä asteella ja vuotuisen sademäärän ennustetaan kasvavan 10–20 prosenttia. Kesäiseen Helsinkiin on luvassa lisää hellepäiviä talvien muuttuessa kosteammiksi ja vähälumisemmiksi. Tällainen muutos tarkoittaa noin 1000 kilometrin ilmas-

Liikenteen päästöt heikentävät ilmanlaatua

Liikenteen päästöjen vaikutukset ovat tällä hetkellä Helsingin vakavin ongelma”, tiivistää ympäristöjohtaja **Pekka Kansanen**. Ympäristöhaittojen lisäksi ilmanlaadun heikkeneminen näkyy sairastuvuustilastoissa.

Helsingin ilmanlaatu on parantunut merkittävästi viimeisten 30 vuoden aikana, kun teollisuuden ja energiantuotannon päästöjä on onnistuttu rajoittamaan. Nyt ongelmana on etenkin pakokaasujen pienhiukkaspäästöjen ja katupölyn nouseminen suoraan hengitysilmaan. Myös typpidioksidia on ilmassa usein enemmän kuin ohjearvot sallivat. Helsinki on jo kahdesti joutunut selittämään EU:lle päästöille asetetun vuosiraja-arvon ylittymistä. Mikäli rajoja muutaman vuoden kuluttua tiukennetaan suunnitelman mukaisesti, on kaupunki melkoisen haasteen edessä. ”Tavoitteen saavuttamisen suurin uhka on liikenteen hallitsematon kasvu”, Kansanen sanoo.

Kaupunki voi rajoittaa liikennettä pakkokeinoin, mikäli ilmanlaatu heikkenee liikaa. Valmiussuunnitelman rajuimpana keinona on yksityisautoilun kieltäminen hetkellisesti kokonaan ja joukkoliikenteen muuttaminen maksuttomaksi. Pidemmällä tähtäimellä ilmanlaadun ongelmien ratkaiseminen edellyttää Kansasen mukaan väistämättä joukkoliikenteen kehittämistä. Toinen avain päästöjen vähentämiseen löytyy tekniikan kehityksestä ja vähemmän saastuttavista polttoaineista.

Sääkin vaikuttaa

Liikenteen määrän ja sujuvuuden lisäksi myös sääolot vaikuttavat kaupungin ilmanlaatuun ja pölypitoisuuksiin. Hankalin tilanne on leutoina talvina, jolloin joudutaan käyttämään paljon hiekoitushiekkaa ja suolaa. Jos lumet sitten sulavat varhain mutta yöpakkaset jatkuvat, ei katuja päästä puhdistamaan tehok-

kaasti vedellä. Ongelma pahenee, kun vilkas liikenne nostaa pölyn yhä uudestaan katutasosta ilmaan.

Ilmaston lämmetessä tällaisia keväitä on luvassa jatkossakin, Kansanen uskoo. Pahimpia paikkoja ovat vilkasliikenteiset korkeiden rakennusten reunustamat kadut. ”Ratkaisun etsiminen on usein kompromissien tekoa: hiekoittamisesta tai nastarenkaista luopuminen helpottaisi kyllä katupölyongelmaa, mutta lisäisi väistämättä toisenlaisia terveys- ja turvallisuusriskejä”, Kansanen huomauttaa.

Pienhiukkaset suurin terveyshaitta

”Ilmanlaatu paranee vähitellen, mutta terveyden kannalta haitallisimmat päästöt vähenevät liian hitaasti. Suomessa on verotuksesta johtuen Euroopan vanhin autokanta, ja se näkyy päästöissä”, tiivistää ympäristöterveyspäällikkö **Antti Pönkä**. Terveiden kannalta haitallisia ilmansaasteita ovat pienhiukkaset, typpidioksidi ja otsoni.

”Niiden yhteys hengityselin- sekä sydän- ja verisuonisairauksiin on kiistattomasti osoitettu”, Kansanen sanoo. Lisääntyvästä katupölystä kärsivät eniten astmaatikoit ja muut hengitystiesairaat.

”Helsingissä ilmanlaadun vaikutusta terveyteen on tutkittu enemmän kuin missään muualla”, Pönkä toteaa. Ilmansaasteiden on todettu lisäävän etenkin ennestään sairaiden tai muuten herkkien ihmisten sairastuvuutta. Terveiden ihmisten kohdalla vaikutukset ovat lyhyellä aikavälillä vähäisemmät. ”Pidemmän aikavälin vaikutuksia on tutkittu vain USA:ssa. Saatujen tulosten mukaan pitkäaikainen altistus ilmansaasteille näyttäisi lyhentävän elinikää.”

Elina Holamo ■

Kuva Tuulikki Holopainen

Vammaisten kuljetuspalvelua varten on Helsingissä käytössä vähintään 60 invataksia.

Vammaiskuljetus uudistui

Vaikeavammaisten kuljetuspalvelua alkoivat hoitaa vuoden alussa uudet yritykset. Tuolloin päättyi kaupungin sopimus kritiikkiä saaneen Transmation Helsinki Oy:n kanssa. Myös uudet kuljetuspalvelut ovat kangerrelleet, mutta tilanne on paranemaan päin.

”Liikenneoitsijöillä ja operaattorilla on ollut teknisiä ongelmia, mutta niitä on saatu korjattua. Asiakkaat on otettu mukaan palveluun porrastetusti. Kevään kuluessa mukaan pyritään ottamaan loput asukkaat eli Helsingin etelä- ja kaakkoisosan asukkaat. Siihen mennessä kaiken täytyy toimia moitteetta. Käytössämme on Helsingin parhaat invataksiyrittäjät ja kuljettajat, mutta valmisteluaiakataulu on ollut liian tiukka, muun muassa päätöksiä tehneen sosiaalilautakunnan vaihtumisen vuoksi”, valottaa ongelmien taustaa projektijohtaja **Jarmo Räihä** sosiaalivirastosta.

Kuljetuspalvelu on tarkoitettu vaikeavammaisille henkilöille, joille julkisen liikenteen käyttö tuottaa kohtuuttomia vaikeuksia. Asiakkaat, joille on myönnetty kuljetuspalvelua, saavat henkilökohtaisen kaupunkikortin, jolla matkat maksetaan. Matkustusalue ulottuu Helsingin lisäksi Espooseen, Kauniaisiin, Vantaalle ja Sipooseen sekä näkövammaisilla lisäksi Tuusulassa sijaitsevaan loma- ja kurssikeskukseen.

Matkat pyritään järjestämään niin, että samaan aikaan ja samaan suuntaan matkustavat kulkevat yhteisellä autolla. Nykyisin vammaiskuljetuksia ei enää järjestetä osana normaalia taksivälitystä, sillä liikenne- ja viestintäministeriö suosittelee kuntia hoitamaan kuljetukset erityisten matkapal-

velukeskusten avulla. Helsingissä vammaiskuljetusten järjestämistä varten on perustettu Helsingin matkapalvelu. Osana sitä toimii Helsingin matkapalvelukeskus, joka ottaa vastaan ja välittää matkojen tilaukset. Niistä vastaa alkaneen kolmivuotisen sopimuskauden ajan TDC Song Oy. Liikenneoitsijoina toimivat Mr.Taxi Oy, Helsingin Taksi-Data Oy, TJP Lines Oy, Helsingin Palveluauto Oy ja Javatrans Oy.

Vaikeavammaisten käytössä on nyt 60 invataksia, ja niitä saadaan tarvittaessa ajoon lisää. Henkilöautotakseja puolestaan on 1200. Kuljetuspalveluasiakkaita on Helsingissä reilut 12 000. He ovat ajaneet vuosittain noin 800 000 matkaa.

Kuljetuspalvelun järjestäjän vaihtumisen vuoksi muuttui myös numero, josta matkat tilataan. Se on (09) 2312 3000. Helsingin matkapalvelukeskuksen numero päivystää ympäri vuorokauden. Matkat tulisi tilata vähintään tuntia ennen lähtöaikaa. Matkan voi tilata myös sähköpostilla osoitteesta tilaukset@hmpk.fi.

Matkapalvelukeskuksessa on tiedot asiakkaiden henkilökohtaisista matkustamiseen liittyvistä tarpeista kuten siitä, liikkuko tämä pyörätuolilla tai muun apuvälineen avulla. Näiden tietojen avulla matkapalvelukeskus pystyy välittämään asiakkaalle soveltuvan auton.

● Lisätietoja vammaiskuljetuksista saa netistä matkapalvelukeskuksen osoitteesta www.hmpk.fi tai sosiaaliviraston sivuilta <http://www.hel2.fi/sosv> alakohdasta ”vammaiset” tai matkapalvelukeskuksen neuvontanumerosta (09) 2312 3001 arkisin kello 8–16.

Piirros Arto Nyrssönen

Tyylikkäästi läpi vuosisatojen

Lumisten peltolakeuksien keskellä kohoava Tuomarinkylä on ainoa Helsingin vanhoista kartanoista, jonka ympäristö on säilynyt lähes samana vuosisatoja. Kartanoalueen maalais-
ta rauhaa häiritsee vain etäinen Tuusulanväylän liikenteen kohina. Päärakennuksessa avattiin vuonna 1962 kartanomuseo, Helsingin kaupungin-
museon ensimmäinen sivuosasto.

Puretusta kuistista rakennettiin huvimaja, kun Tuomarinkylän kartanon päärakennus restauroitiin alkuperäiseen kustavilaiseen tyyliinsä.

Tuomarinkylän mailla kaupunki harjoitti vuosikymmeniä maataloutta ja karjanhoitoa. Nautakarja huutokaupattiin kartanosta vasta vuonna 1967. Nykyään Tuomarinkylän peltoja viljelee rakennusviraston ympäristötuotanto.

Aikoinaan tilalla pidettiin myös hevosia kaupungin laitosten ja muiden tilojen tarpeisiin. Tallissa oli pilttuut ja ruokintapöydät 30 hevoselle. ”Talvisotaan otettiin Tuomarinkylästä 16 hevosta, joista puolet jäi palaamatta. Takaisin tulleista monet olivat niin huonossa kunnossa, että hevonen saattoi tuntea hoitajan sa paremmin kuin hoitaja hevosen”, muisteli entinen tilanhoitaja **Toivo Merilaita** Pakilan seudun historiassa.

Hevoset ja ponit kuuluvat maisemaan yhä: kartanon talli ja navettarakennus on vuokratu yksityisille ratsastuskouluille.

Sivistynyt sotakamreeri

Tuomarinkylän kustavilaistyyliisen päärakennuksen rakennutti sotakamreeri **Johannes Weckström**, joka oli ostanut kartanon 1781. Weck-

Kartanopihan kaakkoisessa siipirakennuksessa oli alun perin tanssisali. Nykyään siinä toimii ravintola ja kahvila.

☑ *Kartanon päärakennuksesta laskeutuu terassi puutarhaan. Museoon käydään nykyään päädyistä keittiön kautta.*

strömin veljen pystyttämä muistolaatta risti-
päädyssä ylistää sotakamreeria esimerkillisestä kestävästä rakennustavasta. Kivitalon rakentaminen katsottiin tuolloin suorastaan isänmaalliseksi teoksi, sillä metsien pelättiin loppuvan ja toisaalta alituisen uhkaavat tulipalot kannustivat kivirakentamiseen.

Pitkän ja kapean päärakennuksen pohjaratkaisu oli ajan ihanteiden mukainen. Pitkittäisen väliseinä, niin sanottu sydänmuuri, jakaa talon kahteen riviin peräkkäisiä huoneita, joiden kautta on läpikulku koko talon pituudelta. Huonejärjestys on palautettu 1840-luvun pohjapiirroksen mukaiseksi.

Talon eteläpuolelle Johannes Weckström rakennutti puutarhan terasseineen, kun taas pääoven puolella neljä siipirakennusta muodosti symmetrisen pihamaan. Karjapiha ja talusrakennukset sijoittuivat kartanon mäelle suunnilleen nykyisille sijoilleen. Piha- ja talusrakennusten välistä kulkeva, nykyään Weckströminpoluksi nimetty koivukuja periytyy 1600-luvulta, jolloin se toimi kulkuyhteytenä kylän ja joen välillä.

Tuomarinkylän pihapiirissä on jäljellä kolme alkuperäistä siipirakennusta. Koillinen siipi on toiminut maitokamarina, satulasepän verstaana ja saunana. Vuonna 1992 siellä avattiin Lastenmuseo. Viereisessä kaakkoisessa siipirakennuksessa oli alun perin tanssisali ja vierashuoneita. Myöhemmin se palveli viljama-kasiinina ja nykyään tunnelmallisena ravintolana ja kahvilana.

Sotakamreeri Weckströmillä oli laaja, yli sadan niteen kirjasto ja suuri taidekokoelma. Kaikissa huoneissa salia lukuun ottamatta riippui kymmeniä tauluja. Talon pöytäastioiden määrä oli vaikuttava. Astiastoon kuului muun muassa 3 tusinaa syviä ja 6 tusinaa matalia lautasia, 85 erikokoista kulhoa ja vatia sekä 2 tusinaa mustavalkoisia ja 9 paria punavalkoisia posliinisia teekuppeja. Tiedot käyvät ilmi Weckströmin kuoleman jälkeisestä perunkirjasta. Kartanon tullessa kaupungin haltuun irtaimistoa ei ollut jäljellä sen enempää Weckströmien kuin Kavaleffien kaudelta.

Hevoset ja peltolakeus ovat satoja vuosia kuuluneet Tuomarinkylän maisemaan.

Kavaleffien aika

Kun kaupunki restauroi Tuomarinkylän päärakennuksen 1960-luvulla, se päätettiin palauttaa Weckströmin aikaiseen, melko askeettiseen 1790-luvun asuunsa. Niinpä tällöin purettiin maanviljelysneuvos Kavaleffin pääoven eteen rakennuttama koristeellinen lasikuisti. Sen lasiruuduista pystytettiin puistoon nykyinen huvimaja. Osa puutarhaa restauroitiin Weckströmin aikaiseen säännölliseen ruutujakoonsa..

Ensimmäinen Jacob Kavaleff oli Helsingissä toimiva menestyvä venäläinen kauppias. Kun hän osti kartanon 1840-luvulla, Helsingin kauppiasta oli venäläisiä noin 40 prosenttia. Vielä 1880-luvun alkupuolella venäläissyntyiset kauppiat maksoivat yli puolet koko Helsingin kauppiaskunnan veroista ja noin 10 prosenttia pääkaupungin asukkaista puhui äidinkielenään venäjää.

Ajan myötä Kavaleffien kävi samoin kuin aikakauden muiden merkittävien venäläisten kauppiassukujen, esimerkiksi Sinebrychoffien ja Kiseleffien: he sopeutuivat suuriruhtinaskuntaan niin hyvin, että sulautuivat vähitellen lähinnä suomenruotsalaisiin ylempiin sosiaalikerroksiin.

Kavaleffejä asui Tuomarinkylässä 1950-luvulle asti. Suurimman kukoistuskautensa kartano koki vuosisadan vaihteen tienoilla, jolloin tilanhoidon johti maanviljelyksen ja metsänhoidon edelläkävijänä kunnostautunut maanviljelysneuvos Jacob Kavaleff nuorempi. Hän kehitti Tuomarinkylän kartanosta yhden maan suurimmista maanviljelystiloista. Koepuutarhassaan Kavaleff kasvatti satakuntaa perunalajiketta.

Uusia puu- ja pensaslajikkeita Kavaleff kokeili perustamassaan Helsingin seudun ensimmäisessä taimistossa. Erityisen kiinnostunut hän oli eksoottisista havupuista. Kavaleffin työn tuloksia näkyy yhä Niskalan arboretumissa.

Pakilassa jonkinmoisen ”julkiksen” asemassa olleen Kavaleffin erikoisuuksiin kuului pitää pihamalla kahlehdittua sutta. Susi seurasi isäntää myös työmaille, samoin kuin vapaa-ajan juoksevat Saksan paimenkoirat. Nykyään huomattavan kesynoloinen susiveistos vartioi Lastenmuseon sisäänkäyntiä.

Rita Ekelund ■

● **Lähteitä:**
Tuomarinkylän museo. Näyttelyluettelo. Helsingin kaupunginmuseo 1997.
Pakilan seudun historia. Pakilan seudun historia ry 1981.

● www.hel.fi/kaumuseo

● Tuomarinkylän museo, Tyylikästä Tuomarinkylässä -näyttely ja Lastenmuseo, Mammutista marsuun -näyttely, avoinna talvella ke–su klo 11–17.
● Tuomarinkylän ravintola, avoinna ma–la 11–17, pyhäisin 12–18.
● Perille pääsee esimerkiksi Tuomarinkyläntietä Vanhalta Tuusulantieltä tai Kartanomuseontietä kävelen bussilinja 64:n päätepysäkillä.

von Frenckell -suvulle kuulunut biedermeiertyylinen mahonkinen musiikkisalongin kalusto on esillä kartanon salissa. Kattomaalaukset on entistetty 1800-luvun asuunsa.

Barokista funktionalismiin

Salin seinällä senaatinkanslisti **Mathias Weckström** ja hänen varhain menehtynyt puolisonsa **Alexandra** tarkkailevat Tuomarinkylän kartanon nykyistä menoa **J. E. Lindhin** muotokuvissa vuodelta 1829. Yli 200-vuotiaan päärakennuksen kalpeaa talvivaloa hohtavissa huoneissa kerrotaan nyt kiehtovaa tarinaa helsinkiläiskotien sisustamisesta halki vuosisatojen.

Tyylhistoriallinen näyttely on ollut yleisön toiveissa pitkään, kertoo Tyylikästä-näyttelyn suunnittelija, yksikönpäällikkö **Riitta Pakarinen** kaupunginmuseosta. Helsingin kaupunginmuseon ystävät ry:n tuella näyttelyä varten on konservoitu kauan varaston suojissa huonon kunnon vuoksi olleita loistohuonekaluja, joiden kunnostamiseen museon voimavarat eivät ole riittäneet.

Huonekalujen lisäksi esillä on taidetta, käsitöitä, hopeaa, lasia, keramiikkaa, tekstiilejä ja

■ **Uusrokoinen sohvakalusto tummaksi pettattua lehtipuuta valmistettiin F. E. Schwan-kin vuonna 1868 perustamassa huonekalutehtaassa Helsingissä.**

suunnittelijoiden piirroksia. Näyttely tarjoaa oivallisen kertauksen historiallisten tyyli-suunnitelmien peruspiirteistä. Lisäksi esitellään sisustamiseen eri aikoina vaikuttaneita uutuusia ja keksintöjä.

Sisustustyyli kulkeutuivat Suomeen barokin, rokokoon ja uusklassismin aikaan kauppan ja kisällivaelluksen kautta. Sääty-yhteiskunnassa uudet muodit omaksui ensi aateli, jolta uutuudet välittyivät pappien, porvarien, virkamiesten ja viimein tavallisen rahvaankin koteihin. Kartanoiden kautta välittyivät monet niin maanviljelyksen kuin sisustamisenkin uutuudet.

Teollistuminen mahdollisti 1800-luvun loppupuolella suurten sarjojen tuottamisen vaurastuvan keskiluokan kasvavaa kysyntää täyttämään. Käsityöläismestarien taitojen tarve väheni ja sisustuksissa tyydyttiin jäljittelemään vanhempia tyyliä.

Jugendin ja kansallisromantiikan myötä Suomeen syntyi kansallisesti omaleimainen tyyli, jossa käsityöllä vielä oli merkitystä. Funktionalismi nosti ihanteeksi luoda samanlaisia kulu-
tustavaroita kaikille.

Tyylikästä-näyttelyn funkis-huoneen seinältä löytyy **Armi Airaksisen**, myöh. **Ratian**, varhainen riijy. Pyöreitä ja kulmikkaita muotoja yhdistelevä eteisen pöytä ja Wattram Super-radio tuovat nostalgisen tuulahduksen 1930-luvulta. Uusrokoo-huoneen sirolla pöydällä komeilee senaattori **Leo Mechelinille** kuulunut hopeakynäliikö seuranaan kimalteleva karahvi fasettihiottua kristallia. Eleganssin vastapainona 1800-luvun lopulla muotonsa – tai muodottomuutensa – saanut mustanpuhuvan venäläinen peilipöytä on kuin kauhuelokuvan lavastukseksi luotu.

Yksittäisten esineiden runsauden lisäksi näyttelyssä kiehtovat kalustokokonaisuudet, jotka tuovat esiin menneen ajan ihmisten kotielämää ja käsityöläismestareiden taitoja. Komeimpia kokonaisuuksia on **von Frenckellin** perheen biedermeiertyylinen musiikkisalonki, helyttävän luomus **Uno Alfred Lindholmin** vuonna 1913 valmistama lasten kalusto. ■ RE

■ **U. A. Lindholmin lapsilleen joululahjaksi valmistama lasten kalusto myötäilee viime vuosisadan alun jugend-tyyliä.**

Kuvat Raoul Charpentier

Voimasta ja herkkyydestä

Laaksosta Keskuspuiston pääreittiä kuljettaessa hieman ennen Ruskeasuon hevos- hakoja tien reunalla pysäyttää puun kohdussa kasvava lapsi. Viime syyskesän laajasta Skutsi- näyttelystä metsään jäi pysyvästi **Sanna Karlsson-Sutisnan** veistos Voima ja herkkyys.

Veistoksen materiaalina on myrskyn katkai- sema kuusi, parimetrinen runko, jolla on yhä juuret tukevasti maassa. Myrskyjen ja tuulten kaatamat puut kuuluvat metsän normaaliin elämään. Juuri tämän rungon käyttämiseen taiteilija sai erikseen luvan kaupungin raken- nusvirastosta.

”Tuhoisaa luonnonvoimaa edustavan myrskyn jäljet on jätetty näkyviin puun yläosaan – siihen en ole koskenut. Sikiö edustaa uutta elä- mää ja kasvua. Kuten elämässä yleensä, tässä veistoksessa haetaan tasapainoa herkkyyden ja voiman välillä. Voimaa tarvitaan, etteivät muut kaada sinua. Toisaalta tarvitaan herkkyyttä, jotta voi elää yhdessä muiden kanssa. Koen, että näitä ei ole helppoa sovittaa yhteen. Nykyajan kiire ja stressi aiheuttavat ristiriitai- sia paineita”, Sanna sanoo.

”Rakastin jo lapsena kaktuksia. Niiden pyöreä muoto houkuttaa koskettamaan, mutta piikit torjuvat ja suojaavat”, Sanna selittää puunrun- gosta töröttäviä tappeja tai puikkoja. ”Elämä on kaunista, mutta se voi myös satuttaa. Tapit ikään kuin suojaavat sikiötä.”

Sanna Karlsson-Sutisna on paitsi veistoksis- taan myös tanssiperformansseista tunnettu kuva- ja tanssitaiteilija. Voima ja herkkyys -teoksen työstämisen hän aloitti herkällä tanssilla klas-

☞☞ **Lumi suojaa maata, puu ihmistainta.**

Kuvat Jouko Vatanen

sisen ballerinan asussa. Sen vastakohtana puun käsittelemiseen tarvitaan järeämpää kalustoa, kuten sähkösahaa ja erilaisia talt- toja. Balilla tanssia ja naamioveistoa opis- kellut Sanna kertoo käyttävänsä puun veis- tämiseen balilaisia talttoja.

”Idea voi olla idullaan pitkään. Se odottaa puuta, johon se sopii”, sanoo useita julki- sia puuveistoksia Helsinkiin luonut taiteilija. Kaivopuistossa oksineen pitkällään lepää- vään vaahteraan syntyi teos Henkireikä paratiisiin. Puun suojasta taivaalle katso- van miehen hahmo on lähes nelimetrinen. Halkeamat kertovat, että veistos elää luon- non myötä. ”Taide, luonto tai toinen ihmi- nen voi olla henkireikä paratiisiin.”

Ensimmäisen kerran Sanna työsti irralli- sen rungon sijasta niillä sijoillaan kasvanut- ta puuta Kaisaniemessä Tuska-festivaalin aikaan kolmisen vuotta sitten. Puun sylei- lyssä -veistoksen herkkä pariskunta syn- tyi hopeapajun runkoon. ”Sain valtavasti palautetta yleisöltä. Ylipäättään ihmiset kom- mentoivat ja tulevat juttelemaan. Useim- mat kokevat, että tämä on tärkeää työtä, se on tapa kunnioittaa kaatuneitakin puita, luontoa ja ihmisiä. Tiedän valinneeni oikein, kun teen taidetta ihmisille arkeen.”

Työ jatkuu Pikku-Huopalahden lasten taidepuiston parissa. EU-hankkeeseen kuuluu myös lasten taidepuiston luomi- nen Ranskaan.

Rita Ekelund ■

☛ **Henkireikä paratiisiin voi avautua yllättävältä taholta.**

Räpätään snellmanilaiseen henkeen

Mitä syntyy kun yhdistetään Snellman ja rap? Toiveena on saada nuorilta yhteis- kuntakriittistä ja tuoreilla ajatuksilla tehtyä musiikkia.

Johan Vilhelm Snellman oli oman aikansa suuri vaikuttaja, joka otti kantaa moniin yhteis- kunnallisiin kysymyksiin. Hän laittoi itsensä likoon ja ajoi asioita, jopa oman uransa kus- tannuksella.

Hän uskoi vahvasti, että kansakunnan tule- vaisuus on lapsissa ja nuorissa. Helsinki onkin panostanut Snellman juhluvuotena juuri lap- siin ja nuoriin ja toivoo aktiivista kannanotto- ja heiltä vaikkapa rap-kappaleen muodossa. Miten sitten yhdistäisi tämän New Yorkin Etelä- Bronxin alueelta lähtöisin olevan rap-musiikin

ja snellmanilaisuuden? Asiasta oman mielipi- teensä antoi helsinkiläinen rap-artisti Pyhimys. ”Saattaa olla, että Snellman olisi voinut sattu- masta riippuen kanavoida energiansa myös ala- kulttuurien kautta. Jos hän on halunnut muut- taa asioita, niin luulen, että hän olisi kuitenkin valinnut jonkin muun tavan. Koska rap on enem- män omien tuntemusten purkamista.”

Rap-kilpailuun houkutellaan alle 25-vuo- tiaita pääkaupunkiseudun nuoria ja heidän toivotaan tekevän yhteiskuntakriittistä rapia. Pyhimys antoi muutamia vinkkejä kilpailuun osallistujille. ”Ajattelen, että snellmanilainen henki on ollut jotain murroksen aikaa. Ensimmäisenä teemana mulle tulee mieleen Suomen itsenäisyys, se, onko Suomi enää niin itsenäi-

nen vai ei? Lisäksi suomalainen identiteetti ja miten se säilytetään. Luulen, että se olisi jotain tällaista. Kannattaa lähteä liikkeelle ennako- luulottomasti ja ajatella sitä, mitä Snellman on tehnyt ja minkälainen hän on ollut hen- kilönä.” Pyhimys muistutti vielä, että kerto- malla oman näkemyksen, saa aikaan aitoa ja oikeaa tunnelmaa.

Muun muassa näiden rap-artisti Pyhimyk- sen ajatusten kautta haastetaan nuoria osal- listumaan Snellmanin juhluvuoden rap-kisaan. Kilpailuaika jatkuu 19.4.2006 asti ja kilpailun voittaja saa ilmaisen studioajan sekä cd-sinkun. Lisäksi kolmen kärki pääsee esittämään kappa- leensa Espan lavalle Helsinki-päivänä. Lisätie- toja kilpailusta www.snellurap.edu.hel.fi.

Helsingin alueissa on eroa

Helsinki alueittain 2005 teoksesta käy ilmi muun muassa tärkeimpien palvelujen sijainti, missä aamuruuhka on pahin sekä asuntokannan vaikutus väestörakenteeseen. Tilastollinen käsikirja kuvaa alueiden historian ja nykyilmeen lisäksi tulevaisuuden muutossuunnan taulukoin, kaavioin, kartoin ja kuvin. Taulukot ja tilastokuviot sisältävät viimeisimmät tiedot Helsingin 7 suurpiirin ja 33 peruspiirin maankäytöstä, asukkaista, työpaikoista, asumisesta, rakentamisesta sekä palveluista ja palvelujen käytöstä.

Uutuutena julkaisu tarjoaa myös kansainvälistä vertailutietoa Helsingin alueiden vaihteiluista. Helsingissä on suuri osuus pieniä asuntokuntia, ja kaupunki muistuttaa siten Pohjois-Euroopan muita kaupunkeja. Väestön keskimääräinen koulutustaso on vertailukaupun-

geista korkein eikä työttömyys ollut vuonna 2001 lähelläkään EU15 keskiarvoa.

Julkaisu on tarkoitettu kaikille Helsingin alueista kiinnostuneille: kaupungin päättäjille, suunnittelijoille ja tutkijoille, opiskelijoille ja koululaisille, elinkeinoelämälle ja järjestöille, tiedotusvälineille ja tietysti asukkaille.

Kirja julkaistaan noin joka 2. vuosi – verkkojulkaisuna joka vuosi. Julkaisu on osin ruotsin- ja englanninkielinen.

Kirjan hinta on 20 euroa ja sitä myydään kaupungin tietokeskuksen kirjastossa, Kataariinankatu 3, puh.1693135 sekä verkkokaupassa, osoitteessa www.hel.fi/stadinkauppa/tietokeskus.

• **Tilaukset:** puh.1692423 tai sähköpostilla: tietokeskus.tilaukset@hel.fi

Viapori Winter Blues

Suomenlinnalainen kulttuuriyhdistys, Viapori Forum ry, aloittaa uuden musiikkitapahtuman Suomenlinnassa. Viapori Winter Blues soi Tenalji von Fersenissä 4.3.

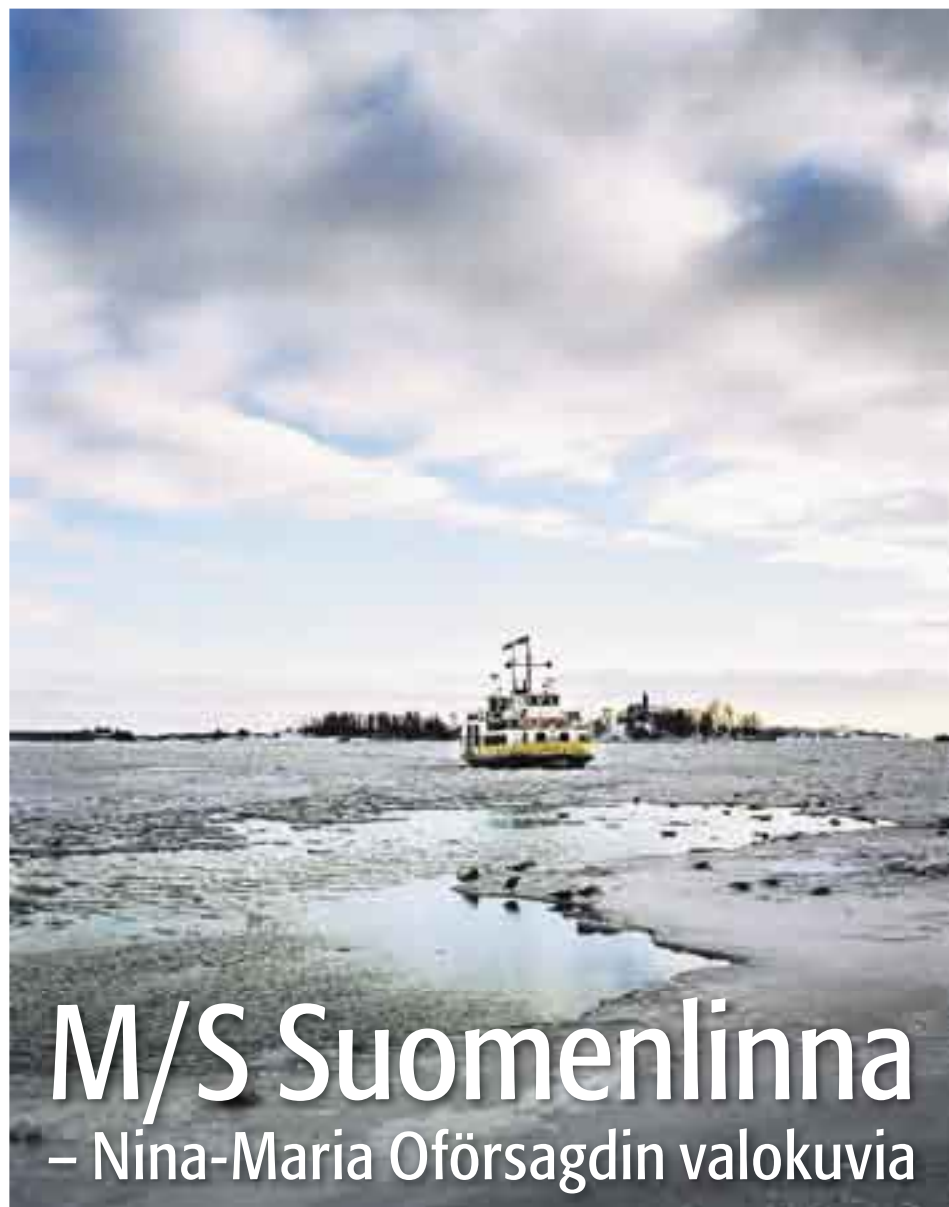
Kello 15.00–17.00 iltapäiväkonsertissa kuullaan aluksi ”Suomenlinnan ala-asteen blues projektin” satoa. Aija Puurtinen on yhteistyössä Klaus Järvisen ja Suomenlinnan ala-asteen opettajien kanssa harjoittanut kaksi kokoonpanoa. Ala-asteen oppilaiden blues-orkesterin lisäksi esiintyy orkesteri, jossa on mukana jo yläasteelle siirtyneitä osajia. Seuraavana esiintyvät Pekka Helinin vetämän ”Suokki Blues Workshopin” vartuneimmat harrastajamuusikot kolmen eri kokoonpanon voimin; Lost Ferry, Nameless Blues Band ja Doghill Blues Band. Konsertin päättää suomenlinnalaisten harrastajalaulajien kuoro, ”Linnakkeen Laulajat”, johtajanaan Piritta Koivukoski. Liput 6 €, lapset 2 €.

Iltakonsertissa klo 19.00 (K 18) lavalle nousevat suomalaiset bluesmusiikin ammattilaiset: Old Time Blues – Amerikansuomalaisia lauluja Lännen-Jukan malliin. J. Karjalainen banjo ja laulu, Ninni Poijärvi viulu ja Mika Kuokkanen kitara, Pepe Ahlqvist kitara ja laulu, Tomi Leino kitara ja Pekka Helin basso. Honey B & T-Bones. Iltakonsertin järjestelyistä vastaavat Markku Tanntu, Klaus Järvinen, Pekka Helin ja Esa Toivanen. Liput 23 €.

Ennen musiikkiantia avataan Suomenlinnan ala-asteen musiikkiaiheinen kuvataidenäyttely klo 13.00. Näyttely on toteutettu yhteistyössä Taidekoulu Maan kanssa. Päivän aikana (13.00–18.00) on mahdollisuus nauttia paikallisen ravintoloitsijan valmistamaa lohikeittoa Myllysalissa.

Tapahtuma on osa Suomenlinnan talvimatkailun kehittämiskampanjaa ja kuuluu Helsingin kaupungin matkailu- ja kongressitoimiston lanseeraamaan Hot Helsinki Team’iin. Liput Lippupisteestä.

• **Lisätiedot:** Viapori Forum ry, Esa Toivanen, puh. 0405337903, esa.toivanen@viapori.fi.

M/S Suomenlinna – Nina-Maria Oförsagdin valokuvia

Jugendsalissa avautuu maaliskuun alkupuolella valokuvaaja Nina-Maria Oförsagdin näyttely, joka esittelee m/s Suomenlinnan viimeisiä vaiheita säännöllisessä reittiliikenteessä Kauppatorin ja Suomenlinnan välillä.

Nina-Maria Oförsagd aloitti lautan ja sen matkustajien systemaattisen kuvaamisen pari vuotta sitten syksyllä kuultuaan, että alus korvattaisiin uudella jo seuraavana vuonna. Hän jatkoi kuvausprojektiaan kevääseen 2004 asti, jolloin vanhan ja tutuksi käyneen lautan päivittäinen liikennöinti Suomenlinnaan oli määrätty päättyväksi.

Suomenlinnassa vierailaan yleensä kesäaikaan lämpimien suvituulien lehytellessä hiuksia, mutta syysmyrskyjen pauhatessa ja hyytävien talviviimojen vinkuessa Helsingin tärkeimpiin matkailukohteisiin kuuluva linnoitus-saari asukkaineen saa elellä omassa rauhassa,

vaikka liikennöintikausi sinne jatkuukin ympäri vuoden.

Jugendsalin näyttely koostuu valokuvista, joissa m/s Suomenlinnan tunnelmat ja tilanteet näytettyvät sellaisena kuin ne ovat vilkkaan matkailusesongin ulkopuolella, kun aluksen hyttejä kansoittavat pääasiassa saaren ja mantereen väliä seilaavat Suomenlinnan asukkaat.

Vuonna 1975 syntynyt Nina-Maria Oförsagd valmistui syksyllä 2004 Svenska Yrkeshögskolanin valokuvauslinjalta, muotoilun ja viestinnän yksiköstä medianomiksi. Lopputyönään hän tallensi m/s Suomenlinnan viimeisiä vaiheita säännöllisessä liikenteessä.

• M/S Suomenlinna – Nina-Maria Oförsagdin valokuvia -näyttely on esillä Jugendsalissa (Pohjoisesplanadi 19) 10.3.–9.4. Avoinna ma–pe klo 9–17 ja su 11–17. Vapaa pääsy.

Eduskunta viettää satavuotisjuhlia

Suomen eduskunta viettää satavuotisjuhlia tämän vuoden keväästä ensi vuoden kesään.

Kesäkuun 1. päivänä tulee kuluneeksi sata vuotta siitä, kun säädyt hyväksyivät uuden valtiopäiväjärjestyksen ja vaalilain. Ensi vuoden toukokuussa puolestaan on sata vuotta yksikamarisen eduskunnan ensimmäisestä täysistunnosta.

Juhlallisuuksien lähtökohtana ovat eduskuntauudistus, yleinen ja yhtäläinen äänioikeus sekä naisten täysien valtiollisten oikeuksien toteutuminen. Juhlavuoden teemana on ”Oikeus ääneen – luottamus lakiin. Sata vuotta suomalaista kansanvaltaa.”

Juhlakauteen mahtuu runsaasti tilaisuuksia eri puolilla Suomea. Eduskunta kokoontuu kahteen juhlaistuntoon, joista ensimmäinen on 1.6. Yksi satavuotisjuhlien päätapahtumista, Nuorten parlamentin täysistunto, järjestetään jo ensi kuun 17. päivänä.

Helsingin yliopiston juhlasalissa jatkuu Studia Generalia -luentosarja aiheesta ”Eduskunta 100 vuotta – Demokratian haasteet”. Luennot pidetään 2. ja 9.3. Toukokuussa Helsingin yliopiston juhlasalissa puolestaan kuullaan Radion sinfoniaorkesterin Sibelius-juhlakonsertti.

Merkkivuoden kunniaksi julkistetaan myös juhlapostimerkki, -raha sekä -mitali. Pikkuparlamentin puistossa paljastetaan toukokuussa naisten valtiollisten oikeuksien sekä yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden juhlatuoden kunniaksi kuvanveistäjä Eila Hiltusen veistos Menneet Ritari.

Savonlinnan oopperajuhlille on tilattu ooppera, joka valmistuu syksyllä ja saa kantaesityksensä vuonna 2007. Teoksen juoni keskittyy suomalaisen perheen tarinaan toisen maailmansodan jälkeisessä Suomessa ja sen pääosassa on nainen.

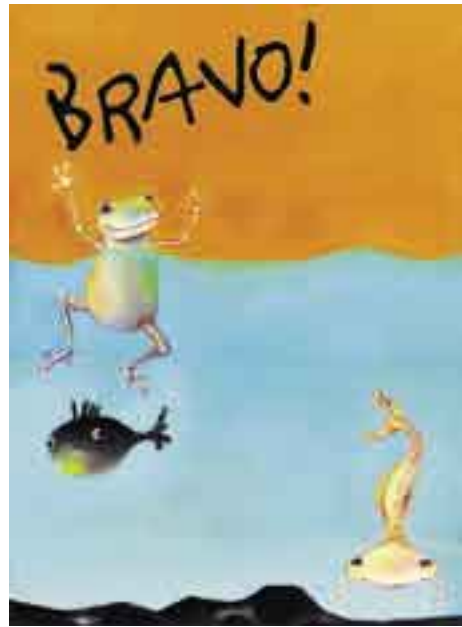
• Tarkemmat tiedot juhlatuoden ohjelmasta löytyvät www.eduskunta.fi -nettisivuilta.

Lastenteatteri valloittaa kaupungin

11.–20.3. Neljättä kertaa järjestettävän kansainvälisen Bravo!-lastenteatterifestivaalin ohjelmassa on sanatonta vauvateatteria, nukketatteria, komediaa ja tragediaa kolmelta mantereelta. Annantalon taidekeskuksessa nähdään Öisiä tarinoita (15.3. klo 9 ja 10.30) sekä Maan lauluja (16.3. klo 9 ja 10.30). Öisiä tarinoita on slovenialaisen Matita-ryhmän humoristinen nukketatteriesitys kouluikäisille. Belgialaisen Théâtre de la Guimbarden esitys Maan lauluja on suunnattu 0–3-vuotiaille. Herkässä ja sanattomassa performanssissa muokataan savesta erilaisia hahmoja ja lauletaan ja soitetaan eksoottisia säveliä. Liput 4€ Lippu-Rexistä. Bravon esityksiä on myös Kanneltalossa, Malmitalossa, Stoassa ja Vuotalossa.

• Lisätietoja www.bravofi.org -osoitteesta.

Annantalon taidekeskus

Annankatu 30, p. 169 3747, www.kulttuuri.hel.fi/annantalo

26.2. & 5.3. klo 15–16 Elegantti elefanti – koko perheen lauluseikkailu. Tule mukaan laulamaan Elefanti Klaaran kanssa tai kuuntelemaan ja oppimaan lastenlauluja vanhempien ja isovanhempien ajoilta. Laulattajina on Sibelius-Akatemian Musiikkikasvatuksen osaston opiskelijoita. Vapaa pääsy. Tiedustelut kulttuurituottaja Liisa Paatsalo p. 169 3593.

31.3. asti joka perjantai klo 10–12 Napero-kino. Kahden tunnin filmikoosteet pyörivät non-stop -periaatteella ja avoimin ovin. Näytännöissä on helppo piipahtaa pienten lasten kanssa vaikka vain hetkeksi. Vapaa pääsy! Studio Anna (käynti Annantalon kahvilan puolelta).

5.3. klo 12–17 TaikAika – koko perheen musiikkitapahtuma. Talo täyttyy musiikin, sanataiteen ja kuvataiteen tekemisestä ja kokemisesta. Työpajoissa, joita vetävät ammattitaiteilijat ja pedagogit, voi tutustua musiikin ja muiden taidelajien yhdistelemiseen. Tarkka ohjelma on osoitteessa www.kulttuuri.hel.fi/annantalo. Vapaa pääsy. Tiedustelut kulttuurituottaja Liisa Paatsalo p. 169 3593.

3.–11.3. Musica nova Helsinki. Uuden musiikin kansainvälinen festivaali tarjoaa yhdistelmän nykymusiikin helmiä, sekä kotimaisia että kansainvälisiä tähtiethkiä. Festivaali on foorumi lahjakkaille nuorille muusikoille ja säveltäjille. Aikamme musiikin maailmaa tehdään tutuksi koko perheen tapahtumissa. www.musicanova.fi, p. 6126 5100.

3.3.–2.4. Palikkakaupunki-näyttely. Pohjoisen lasipääty, 2.kerros. Palikkakaupungissa voi rakentaa flaamilaisia ja porvoolaisia taloja kuvataiteilija Tarja Hiltusen maalaamista puupalikoista ja luoda ikkunatarinoita näyttelyn 80 erivärisestä laatasta.

3.3.–2.4. Maailman tärkein – Lo más importante – The most important. Galleria. Valokuvanäyttely esittelee lapsia Kuubasta, Dominikaanista tasavallasta, Nicaraguasta ja Suomesta. Lapset ja nuoret on kuvattu rakkaimman esineensä kanssa. Joillakin se oli kännykkä, toisilla lemmikkikoira, monet tulivat omana itsenään eikä osa lapsista omistanut yhtään esinettä. Näyttelyssä lapset kertovat videolla toiveistaan.

Työpajoja:

Se pyöri sittenkin – keramiikan perhetyöpaja 26.3. klo 13–16. Työpajassa pääset kokeilemaan dreijausta keraamikko Marja Anderssonin opastuksella. Dreijatut esineet voidaan koristella engobe-väreillä. Materiaalimaksu: 5€/osallistuja. Työpajaan voi osallistua yksi aikuinen ja yksi lapsi (7–10 v.)/perhe. Ilmoittautumiset: kuvataideopettaja Erja Mehto p. 169 3919 tai erja.mehto@hel.fi.

Palikkatyöpajat perheille. Työpaja I 12.3. klo 13–16, työpaja II 19.3. klo 13–16. Palikkakaupunki-näyttelyn yhteydessä järjestetään hel-sinkiläisiin rakennuksiin liittyviä viikonloppupajoja perheille. Työpajoihin voivat tulla 7–12-vuotiaat lapset yhdessä aikuisen kanssa. Työpajojen opettajana toimii kuvataiteilija Tarja Hiltunen. Tiedustelut ja ilmoittautumiset: kuvataideopettaja Erja Mehto p. 169 3919 erja.mehto@hel.fi.

Kansainvälinen kulttuurikeskus Caisa

Mikonkatu 17 C/Vuorikatu 14, p. 169 3316, www.kulttuuri.hel.fi/caisa

2.3. klo 18–20 Ciné Caisa aikuisille: Kylä. Syrjäisen Covingtonin kylän erottaa muusta maailmasta mystinen metsä, jota hallitsevia olentoja kyläläiset kutsuvat nimellä ”Ne joista emme puhu”. Kesto 103 min. –K 16–. Vapaa pääsy.

4.3. klo 14–16 Ciné Caisa lapsille: Kelkka-jengi. Reipas jamaikalaisnelikko päättää osallistua Olympialaisiin lajinaan kelkkailu. Kesto 95 min. Vapaa pääsy.

7.3. klo 10–14 Cross Cultural Competence Workshop. Kansainvälisesti tunnettu kouluttaja ja konsultti vetää työpajaa, jossa harjoitellaan kulttuurien välistä viestintää, konfliktien ratkaisua ja rasismin vastaista työtä. Kielenä englanti. Hinta 50€, opiskelijat, työttömät ja eläkeläiset 10€. Ilmoittautumiset p. 169 3984.

8.3. klo 10–14 Kansainvälisen naistenpäivän työpajassa käsitellään vähemmistönaisten roolia yhteiskunnassa. Kielenä on englanti. Hinta 50€, opiskelijat, työttömät ja eläkeläiset 10€. Ilmoittautumiset p. 169 3984.

25.3. klo 13–17 Caisan 10-vuotisjuhlat koko perheelle. Tervetuloa kakkukesteille, joilla on monikulttuurista ohjelmaa. Vapaa pääsy.

Kanneltalo

Klaneettitie 5, avoinna ma–to 9–20, pe 9–18, la 10–16, www.kulttuuri.hel.fi/kanneltalo Lipunmyynti p. 7312 4111, avoinna ma–pe 11–14.30 ja 15–18 sekä kaksi tuntia ennen esityksiä, lipunmyynti.kanneltalo@hel.fi.

1.3. klo 18 Kantsun Elektroillat osa 11: Neum. Suomalaisen elektromusiikin klassikkokokoonpano! Ilkka Niemeläinen, Esa Kotilainen, Otto Romanowski. Elektroilta myös 26.4. klo 18. Vapaa pääsy.

3.3. klo 18 ja 4.3. klo 14, 17 Lastenoooppera Arabian jänis. Seppo Pohjolan ja Sinikka Nopolan svengaava jänisooopperaa koko perheel-le! Esityksen kesto n. 35 min., ikäsuositus 3–8-vuotiaille. Musica nova. Liput 8/5€.

7.3. klo 19 Kamari 21: Gaalakonsertti. Kamari 21 täyttää 5 vuotta: Säveltäjien A, B, C, D, E. Anu ja Piia Komi (sopraanot), Sini-Maaria Simonen (viulu), Federico Mondelci (saksofoni), Jan Söderblom (viulu), Martti Rousi (sello), Juhani Lagerspetz (piano). Seuraava Kamari 21 -konsertti on 25.4. Liput 9/6€.

8.3. Naistenpäivänä klo 19 Zingara. Mustalaismusiikin huumaa, kaihoa ja räväkkyyt-ä. Perinteistä mustalaismusiikkia Suomesta, Espanjasta, Venäjältä ja Moldaviasta. Marjatta Airas (laulu, tanssi, kastanjetit), Ismo Eskelinen, Jyrki Mylläinen (kitarat), Tero Airas (sello). Liput 7/5€.

10.3. klo 18, 20 A-A-Ame-rica! Matka erään toimittajan pään sisäiseen maailmaan. Verratomasti läpi Amerikan historian seikkaileva musiikkiteaterispektaakkeli on Musica nova Helsinki -festivaalin tilaus-teos. Liput 7/5€, ennakkoliput Lippupiste.

Kuva Savoy-teatteri

Rat Pack -show Savoy-teatterissa 1.–12.3.

Malmitalossa 31.3. klo 19 Honey B & T-Bones ja Dr. Helander & His Medicine Men.

Kuva Pasi Rytönen

11.3. klo19 Ilta vuorella: Japanilaisen musiikin konsertti. Minna Padilla & The Helsinki Koto Ensemble. Liput 9/6€.

15.3. klo 19 Soiva Kanzu: Black Cotton Band. Gospel-musiikkia, jossa maistuu 2000-luvulle jalostettu negrospirituaaliperinne. Katja Kallio (laulu), Matti Rantala (basso), Markus Vainiomäki (rummut), Mikko Seppänen (pianot ja urut), Antti Vuori (saksofonit), Matti Fredriksson (kitarat). Liput 5/3€.

17.3. klo 10 & 18.3. klo 16 Ô – Vesiseikkailu. Ranskalainen Compagnie Balabik johdattaa pienet katsojat veden maailmaan tanssin, videon ja mielikuvituksen avulla. Interaktiivinen, värikylläinen esitys perheen pienimmille. Ikäsuositus 1–5-vuotiaille, esityksen kesto 35 min. Bravo!-festivaalin ohjelmistoa. Liput 5/4€.

Malmitalo

Ala-Malmin tori 1, avoinna pääsääntöisesti ma–pe klo 9–20, la 9–16. Lipunmyynti p. 310 80835 ja Lippupalvelu, ellei toisin mainita.

www.kulttuuri.hel.fi/malmitalo

28.2. klo 17.30 Yhteislaulua: Kalevalan kanka-hilla. Vapaa pääsy.

28.2. klo 19 Kevein sävelin Itämeren ympäri. Tunnettuja hittejä ja operettisävelmiä esittävät Jarkko Puro orkestereineen sekä nuoret virolaiset ooppera- ja operettitähdet Annika Pöder ja Silver Lumi. Liput 8,50€.

1.3. klo 15 Punainen puu. Näyttelijä Ahti Jokinen on esittänyt Pentti Haanpään teoksia vuodesta 1982. Illan esityksessä vuorottelevat novelli- ja romaani-katkelmien kanssa otteet Haanpään päiväkirjamerkinnoista. Liput 5€.

1.3. klo 19 Kino Helios: Lupa-
Elokuva käy läpi vuodet 1939–44 kuvatessaan nuorten naisten vapau-den kaipuuta, unelmia, aikuistumista ja tulevaisuudenuskon säilyt-tämistä sodan kriisin keskellä.

7.3. Kanneltalon Kamari 21 -konsertissa esiintyvät muun muassa Jan Söderblom ja Martti Rousi.

Lotta Svärd -järjestöön kuuluneiden naisten työllä sekä koti- että sotarintamalla oli ratkaiseva merkitys pienen maan taistelussa itsenäisyytensä puolesta. K11. Liput 6€.

2.3. klo 15 ja 17.30 Avoin ovi -dekkarifilmi: Tähdet kertovat, komisario Palmu. Perustuu Mika Waltarin kirjaan. Ohjaus Matti Kassila. Vapaa pääsy.

3.3. klo 19 Anneli Sari. Suurten tunteiden ja laulujen tulkki. Liput 22/20€.

6.3. klo 19 Pohjois-Helsingin musiikkiopisto. Klassinen teemakonsertti: impressionismi. Vapaa pääsy.

7.3. klo 19 Kamarimusiikkia: Rossini–Kodály. Gioacchino Rossinin duo ja sonaatti sekä Zoltán Kodály'n duo. Kamarimusiikkia-sarja toteutetaan yhteistyössä RSO:n muusikoiden kanssa. Liput 6€.

9.3. klo 15 ja 17.30 Avoin ovi -dekkarifilmi: Totuus on armoston. Elokuva perustuu Mauri Sariolan kirjaan. Ohjaus Valentin Vaala. Vapaa pääsy.

9. & 10.3. klo 19 Malmin Työväen Näyttämö: Hilman päivät. Harrastajateatterin 60-vuotisjuhlavuoden esitys pohjautuu Agapetuksen romaaniin sisältäen tilannekomiikkaa ja kohtalokkaita kommelluksia. Ohjaus Markku Toikka. Liput 5/10€, varaukset p. 351 1220.

10. & 11.3. klo 19 Ari Hoenig Trio (USA). Mielienkiintoinen jazzrumpali yhtyeineen New Yorkista. Liput 8,50€.

14.3. klo 10 Compagnie Balabik: Ô – Vesiseikkailu (Ranska). Ranskalainen tanssiteatteri vie veden maailmaan tanssien sekä videon, esineiden ja mielikuvituksen avulla. Interaktiivinen esitys sopii 1–5-vuotiaille. Liput 4€. Bravo-festivaalin ohjelmistoa.

15.3. klo 19 Ilmiliekki Trio & Hukletus Trio. Selkeitä soundeja ja kypsää ilmaisua, improvisaatioita ja kokeilevia elementtejä; musiikkia, jossa on vai-kutteita freejazzista rockiin. Liput 8,50€.

16.3. klo 10 Teatro Matita: Little Night Tales – Öisiä tarinoita (Slovenia). Yöllä muiden men-tyä nukkumaan kirjailija alkaa luoda tarinaa, joka vain ei ota syntyäkseen. Mutta mitä tapahtuukaan kirjailijan poistuttua työpöytänsä äärestä? Huumoria, jännitystä ja taitavaa nukketatteria 6-vuotta täyttä-neille. Liput 4€. Bravo-festivaalin ohjelmistoa.

16.3. klo 15 ja 17.30 Avoin ovi -dekkarifilmi: Harjunpää ja ahdistelija. Matti Yrjänä Joensuun kirjaan perustuva elokuva. Ohjaus Åke Lindman. Vapaa pääsy.

18.3. klo 14 Omar Alvarez Titeres: Uskolli-nen tinasotamies (Argentiina). H.C. Anderse-nin klassikkosatu kauniina argentiinalaisena nuk-keteatteriversiona. Romanttinen ja kohtalokas satu kertoo tinasotamiehen rakkaudesta paperiballeri-naan. Tarina kerrotaan suomeksi. Yli 4-vuotiaille. Liput 5€. Bravo-festivaalin ohjelmistoa.

21.3. klo 19 Samuli Mikkonen & 7 henkeä ajan aalloilla. Ajan aalloilla -jazzprojektin konsertti. Liput 8,50€.

Savoy

Kasarmikatu 46-48, p. 169 3703.

www.kulttuuri.hel.fi/savoy

1.–2.3. klo 19.30 Frank, Sammy & Dean – The Rat Pack -show. Lontoon West Endillä sekä yleisön että kritiikot polvilleen saanut spehtaakkeli saapuu Helsinkiin. Frank Sinatra, Sammy Davies Jr ja Dean Martin ovat siirtyneet jo kaikki estradin valokii-lasta enkelikuoroon, mutta show on palannut. Viihteen kultaisina vuosina -60- ja 70-luvuilla – jokai-nen mies halusi olla yksi heistä ja jokainen nainen halusi olla heidän ympärillään. Esitys on viimeis-tä piirtoa myöten tarkka kopio Sinatran, Sammy Davies Juniorin ja Martinin legendaarisesta ja huikentelevaisesta showsta. Liput 45/40€.

Seuraavat esitykset **3.3. klo 18 ja klo 21, 4.3. klo 15 ja klo 19, 5.3. klo 15 ja klo 18, 7.–9.3. klo 19.30, 10.3. klo 18 ja klo 21, 11.3. klo 15 ja klo 19 ja 12.3. klo 15.**

21.3. klo 19 Leinosta Vainioon -juhlakonsertti. Vesa-Matti Loiri & orkesteri. Liput 29€.

22.3. klo 19 Antonio Porcuna ”El Veneno” & Raul Mannola Cuarteto – Flamenco! Esinä kuullaan El Vene-non taiturillista ja koskettavaa flamen-colaulua kitaran säestyksellä. Jälkimmäisellä puoliskolla on Raul

Stadissa tapahtuu

Mannolan uutta flamencomusiikkia. Kvartetissa soittavat myös Rafael Tejada, Kai Olander, sekä Timo Lehto. Liput 18/15 €.

● **24.3. klo 19** Mikael Wiehe & the Chosen Few. Vuonna 1946 syntynyt malmolainen Mikael Wiehe on ruotsalaisen poliittisen ja kanta-aottavan laulelma- ja rock-musiikin suuri nimi, joka aloitti varsinaisen uransa alttosaksofonistina 1971. Wiehen lukuisista lauluista legendaarinen Titanic sekä Flickan och kråkan lienevät tuttuja myös monille suomenkielisille musiikintähtäville. Liput 40/30 €.

● **25.3. klo 19** Kirka – Elämäni eksynyt. Levynjulkistamiskonsertti. Liput 25 €.

● **26.3. klo 18** Fanfare Ciocarlia Brass Band (Romania) & Jony Iliev. Yksitoista miehinen torvisoitto- ja puhallinorkesteri on kotoisin pienestä Zece Prajinin kylästä, joka sijaitsee Romanian ja Moldavian rajalla. Kylästä, jossa ei ole ollut järjestettyä musiikinopetusta vaan soittotaito on periytynyt sukupolvelta toiselle vuosisatojen saatossa kuin myös ajan patinoimat instrumentit. Orkesterin musiikissa on vaikutteita romanialaisesta, turkkilaisesta ja mustalaismusiikista, jopa klezmeristä. Fanfare Ciocarlian taiturimaaisessa musiikissa on uskomaton monimutkainen rytmi ja huimaavat tempot. Liput 25/20 €.

Stoa

Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, Itäkeskus. Lipunmyynti p. 310 88411, stoa.lipunmyynti@hel.fi, Lippupalvelu ja tuntia ennen ovelta. www.kulttuuri.hel.fi/stoa.

● **26.2. klo 14** Yhteislaulutilaisuus. Laulattajana Kalle Partanen, säestää Olavi Palonen. Vapaa pääsy.

● **28.2. klo 19** Eirilainen Kalevala. Ohjelmassa mm. Kalevalaisia lauluja, Kalevalan päivän puhe, MONITÄN esitys "Louhi, Louhemi... Kalevalan äidit", Kalevalaisen Kulttuurin Liiton estradiesitys "Taikalintu Tuonela", Tulenpuhujat-ryhmä, ohjaus Seppo Huuonen. Kesto n. 1 h 15 min. Vapaa pääsy.

● **4.3. klo 16** Kuhmon Kamari Stoassa. Junio Kimanen, piano, Anna Gebert, viulu, Elina Kimanen, alttoviulu, Tuomas Ylinen, sello. Vladimir Mendelssohn–Paavo Heininen–Alfred Schnittke. Liput 11/9 €.

● **6.3. klo 19** (ensi-ilta) Syntejä syviä. Lääketieteen opiskelijoiden komediallinen musiikkikabaree, jossa yleisö pääsee vaikuttamaan näytelmän kulkuun "omstart" -huudoilla. Näytelmässä on yhdet häät, yhdet hautajaiset ja ainakin yksi annos pastaa. Kesto n. 2,5 h, väliaika. Liput 10 €, muut esitykset: **8.3. klo 19, 10.3. klo 19, 11.3. klo 18, 26.3. klo 14.30 & 19.** Varaukset: www.lks-speksi.fi.

● **10.3. klo 18 & 11.3. klo 14 ja 17** Arabian jänis. Seppo Pohjolan ja Sinikka Nopolan vuoden 2004 Helsingin Juhlaviikoilla menestyksekkäästi kantaesitetty teos uutena ohjauksena. Svengaa-vaa jänisopperaa koko perheelle! Kesto 35 min., yli 4-vuotiaille. Musica Nova -festivaaliohjelmistoa. Liput 8/5 €.

● **12.3. klo 11–15** Pönttöpäivä. Luentoja, työpajoja, linnunpönttöjen myyntiä. Vapaa pääsy.

● **15. & 16.3. klo 19** Jean-Baptiste André: Interieur Nuit. Interieur Nuit on sirkuksen ja tanssin keinoin tehty tutkimusmatka ihmiskehon, tilan ja ajan muutokseen ja mahdollisuuksiin. Öisen huoneen intiimisyys, äänet ja valo sekä mittakaavaa ja perspektiiviä muokkaava videokameran kuva ovat tasavertaisia osia Andrén sisäisen ja ulkoisen liikkeen vuoropuhelussa. Kesto 1 h, yli 8-vuotiaille. Liput 20/15 €.

● **19.3. klo 14 ja 20.3. klo 9 & 10.30** Omar Alvarez Titeres (Argentiina): Uskollinen tinasotamies. Esitys on uskollinen H. C. Andersenin sadulle: näyttämökuva, nuket ja puvut vievät katsojan 1800-

● **Villin kanin kapakan kanta-asiakkaat Albert Einstein ja Pablo Picasso inspiroituvat fysiikasta, taiteesta ja naisista. Studio Pasilan näyttämöllä Pihla Penttinen, Jyrki Kovaleff, Jari Pehkonen, Helena Vierikko, Eppu Salminen ja Tom Wentzel.**

● **Fanfare Ciocarlia Brass Band valloittaa rytmillään Savoy-teatterissa 26.3.**

Kuva Savoy-teatteri

luvun alkuun ja esityksen myötä alkaa kertoja kuulos-taa Andersenilta itseltään. Vuonna 1987 perustettu nukketeatteri on latinalaisen Amerikan tunnetuimpia ryhmiä. Kesto: 40 min., yli 4-vuotiaille. Liput 5 € (19.3.) ja 4 € (20.3.). Bravo-festivaalin ohjelmistoa.

● **21.3. klo 19** Tales of Beauty – audiovisuaalinen konsertti. Säveltäjä Henri Wilkinsonin jazz-, pop- ja etnisiä sävyjä huokuvia instrumentaali-teoksia kauneudesta. Luontovalokuvaaja Juha Ollilan revontuli- ja maisema-aiheiset teokset tuovat spektaakkeliin dramaturgisen ja visuaalisen elementin. Liput 6/4 €.

Vuotalo

Mosaikkitori 2, Lipunmyynti p. 310 88803, Lippupalvelu ja tuntia ennen esityksiä ovelta. www.kulttuuri.hel.fi/vuotalo.

● **27.2. klo 18** Maanantaileffa: Avaruusseikkailu 2001. Vuonna 1968 valmistunut elokuva perustuu tunnetun tieteiskirjailijan A.C. Clarken novelliin. Tarina on antanut suuntaa lähes kaikille myöhemmillä avaruuselokuvilla. Ohjaus Stanley Kubrick. Kesto 139 min., K7. Vapaa pääsy.

● **28.2. klo 13** Senioritiistai: Ikääntyvän ravitsemus. Ravitsemussuunnittelija Susanna Kivistö kertoo ravinnon merkityksestä hyvinvoinnille. Luennon päätteeksi yleisöllä on mahdollisuus esittää kysymyksiä. Liput 2 €.

● **4.3. klo 19** Stand-up klubi Nousuvesi. Nousuvesi-klubilla esiintyy stand-up -komiikan huippunimiä. Lavalle nousevat Niko Kivelä ja Heli Sutela. Vuosalin klubi-illassa tunnelmaa vahvistaa ja laineita nostattaa Houseband Nousuvesi, joka käy vuoropuhelua stand-up -koomikoiden kanssa. Yhtyeessä soittavat Pentti Hietanen, piano ja Häkä Virtanen, basso. Kesto n. 2 h, A-oikeudet. Liput 10/8 €.

Tempera-kvartetti: Laura Vikman, viulu, Silva Koskela, viulu, Tiila Kangas, alttoviulu, Ulla Lampela, sello. Kuhmon Kamari Stoassa -konsertti 8.4.

Klassista musiikkia

Finlandia-talo

Karamzininkatu 4, p. 402 41. www.hel.fi/filharmonia. Liput: 17,50/11,50/5 €. Lippupisteestä p. 0600 900 900 (0,95 €/min.+pvm/lna) klo 7–22.

● **1. & 2.3. klo 19** HKO, johtaja John Storgårds, solisti Helen Jahren, oboe. Brahms–Hakola–Beethoven.

● **9.3. klo 19** HKO, johtaja John Carewe, solisti-na Tuomas Pursio, bassobaritoni. Sallinen–Rasch. (Musica nova)

● **15. & 16.3. klo 19** HKO, johtaja Leif Segerstam, solisti Gabriel Suovanen, baritoni. Rautavaara–Mü-sorgski/Ravel.

Teatteria

Kaupunginteatteri

Ensi linja 2, lipunmyynti ma–pe klo 9–18, la klo 12–18, p. (09) 394 022 ja Lippupiste joka päivä klo 7–22 p. 0600 900 900 (1,25 €/min. + pvm). www.hkt.fi

● **3.3. klo 19** Villin kanin kapakka. Komedialla esitetään Helsingin Kaupunginteatterin studio Pasilassa. Hullunhauska koomikko Steve Martin on kirjoittanut näytelmän, jonka tapahtumat sijoittuvat pariisilaiseen baariin vuonna 1904. Kaksi kantakundia, nuoret Pablo Picasso ja Albert Einstein kiistelevät fysiikan taiteesta ja taiteen fysiikasta – ja seksistä. Molemmat ovat aivan läpimurtonsa kynnyksellä, tietysti itsensä ja kapakan muun värikkään seurueen sitä tietämättä. Mielikuvituksellinen asetelma johdtaa herkullisiin tilanteisiin ja huipentuu, kun suurmies tulevaisuudesta tupsahtaa paikalle. Komedian ohjaa Mikko Kivinen. Myös mm.: **7., 10., 15., 17., 21. ja 30.3. klo 19.** Liput 20 €.

Kaupunginmuseon toimipisteet

ovat avoinna ke–su klo 11–17, ellei toisin mainita. Pääsymaksut 3/1,50 €, alle 18-v. ilmaiseksi. Torstaisin sisäänpääsy on vapaa. www.helsinginkaupunginmuseo.fi.

● **Kaupunginmuseo**, Sofiankatu 4, p. 169 3933. Horisontissa Helsinki -näyttely kertoo kaupungin vaiheista 450 vuoden aikana. Avoinna ma–pe klo 9–17, la–su klo 11–17.

● **Sederholmin talo**, Aleksanterinkatu 16-18, p. 169 3625. Näyttely esittelee dramaattisia vuosia 1808–1809 sekä Ruotsin ja Venäjän vallan ajan perintöä Helsingissä.

● **Raitiliikennemuseo**, Töölönkatu 51 A, p. 169 3576.

● **Koulumuseo**, Kalevankatu 39-41, p. 310 87066.

● **Tuomarinkylän museo**, Tuomarinkylän kartano, p. 728 7458. Tyylikästä – huonekaluja, sisustuksia.

● **Lastenmuseo**, Tuomarinkylän kartano. Mammutista marsuun -näyttely johdattaa perheen pienimmät Helsingin eläinten historiaan.

Nallen kuvalla merkityt esitykset ovat lapsille ja lapsenmielisille.

Toimitus kokoaa kalenterin painottaen Helsingin kaupungin organisoimia tapahtumia. ● Lisätietoja Helsingin tapahtumista löytyy osoitteesta <http://www.helsinki.aktivist.fi>. ● Toimitus ei vastaa ohjelmaan tulleista muutoksista. ● Seuraavaan 9.4. ilmestyvään Helsinki-infoon tarkoitettujen tapahtumatiedot pyydetään lähettämään toimitukseen 3.3. mennessä.

Kahvintuoksuisia viittomia

Suomen ainoa viittomakielinen kahvila on päässyt hyvään vauhtiin vuodessa, mutta lisääkin nuoria joukkoon mahtuisi – sekä kuulevia että viittomakielisiä. Käviöiden ei tarvitse osata viittoa.

Kallion nuorisotalolla on meneillään vilkas keskustelu, vaikkei mitään kuulukaan. Kädet liikkuvat vikkelästi kuulumisten vaihtamisen tahtiin. Välillä nuoret käyvät hakemassa kahvia ja jatkavat jutusteluaan. On perjantai-ilta, ja viittomakielinen yökahvila on avannut ovensa.

”On hienoa, että kahvila on olemassa. Muuten nuoret jäisivät helposti kotiin. Täällä on paljon tekemistä. Voi pelata pingistä, biljardia tai muita pelejä. Välillä olemme katsoneet elokuviakin, viimeksi ’Panttivangin’”, viittoo apuohjaaja **Tanja Honkanen**, 21, ja lisää:

”Kun vaihtaa ajatuksia toisten kanssa, sosiaaliset taidot kehittyvät. Toivoisin myös kuulevien tulevan tänne rohkeasti. He huomasivat, että olemme ihan samanlaisia nuoria kuin hekin,

vaikka meiltä puuttuu kyky kuulla. Voimme kommunikoida esimerkiksi kirjoittamalla. Ja voihan joku kiinnostua viittomakielestä niin paljon, että alkaa opetella sitä. Kuuroja nuoria on pääkaupunkiseudulla sen verran vähän, että tunnemme lähes kaikki toisemme. Olisi kiva saada lisää ystäviä kuulevistakin.”

Tekemistä tai vain olemista

Yökahvilaan tulevien ei tarvitse osata viittomakieltä, sillä kahvilassa on aina joku, joka osaa viittoa. Kahvilassa on esimerkiksi vapaaehtoistyössä muutamia viittomakielentulkiksi opiskelevia. Yksi heistä on **Noora Koistinen**, joka on ollut mukana alusta asti. Hän valmistuu Humanistisesta ammattikorkeakoulusta ensi vuonna.

”Olen aiemmalta koulutukseltani nuorisohjaaja, joten tuntui luonnolliselta tulla mukaan. Olen täällä silkasta ilosta. On ollut hienoa, että muutamat kuulevat ovat oppineet esimerkiksi sormittamaan nimensä täällä.”

Yökahvila on avoinna joka toinen perjantai kello 18–23. Kahvila on suunnattu 13–17-vuotiaille pääkaupunkiseudulla asuville nuorille, mutta viittomakielisten osalta ikäraja-

”Meno ei ole täällä ainakaan ryppyotsaista”, nauravat nuorisohjaaja Minna Kaljunen (vas.), viittomakielentulkiksi opiskeleva Noora Koistinen ja apuohjaaja Tanja Honkanen viittomakielisessä yökahvilassa.

rille, mutta viittomakielisten osalta ikäraja venytetään 25-vuotiaisiin saakka. Käviöillä pitää olla nuorisasiankeskuksen 5 euron hintainen jäsenkortti.

”Erityisryhmät unohdetaan usein, vaikka heillä on samat tarpeet kuin muillakin. Viittomakieltä käyttävät nuoret voivat tavata täällä suuremmallakin porukalla. Vaikka meillä on nuorille paljon tekemistä, saavat he myös olla tekemättä sen kummemmin mitään. Paikalla on aina aikuisia, joiden kanssa voi jutella. Yleensä meillä käy illassa 15–20 nuorta, mikä on sinänsä paljon, koska viittomakieltä käyttäviä nuoria on pääkaupunkiseudulla alle sata”, toteaa nuorisohjaaja **Minna Kaljunen**.

Ruokaa ja musiikkia

Yökahvilasta saa huokeyn hintaan teen, kahvin ja limsan lisäksi pientä purtavaa.

”Jokaiseksi kahvilaillaksi on teema, ja välillä se on liittynyt ruokaankin. Olemme esimerkiksi tehneet pizzaa. Tulossa on meksikolainen ilta, jolloin muun ohjelman lomassa syömmek meksikolaista ruokaa. Emme veloita teemaan liittyvästä ruoasta mitään”, kertoo nuorisohjaaja **Elisabeth Haaparanta** ja lisää:

”Kallio on loistava paikka kahvilalle, koska tänne on hyvät kulkuyhteydet joka puolelta Helsinkiä ja koko pääkaupunkiseutua. Yritämme järjestää mahdollisimman monipuolista ohjelmaa. Meille on tulossa esimerkiksi bändi ja dj esiintymään, sillä kyllä kuurot ja huonokuuloisetkin pystyvät nauttimaan musiikista muun muassa basson aiheuttaman värinän avulla.”

Kallion nuorisotalon yökahvila on Haaparannan mukaan ensimmäinen kaikille avoin viittomakielinen kahvila Suomessa. Idea kahvilasta on peräisin viittomakielentulkiksi opiskelleelta **Mikki Niemiseltä**, joka halusi viittomakielisille nuorille oman tapaamispaikan. Nuorisasiankeskus avasi kahvilan vuoden 2004 syyskuussa. Aluksi kahvila oli avoinna kerran kuukaudessa, mutta viime syksystä lähtien joka toinen viikko.

”Kahvilaa pidetään avoinna tulevaisuudessa sen mukaan, paljonko täällä käy väkeä. Tosin kahvilan tunnetuksi tekeminen vie aikansa. Esimerkiksi kehitysvammaisille tarkoitettu toimintamme tuli huippusuosituksi pikku hiljaa. Viittomakieliselle kahvilalle on rahoitusta ainakin tämän vuoden loppuun”, toteaa nuorisohjaaja **Minna Kaljunen**.

Yökahvila on Kaljusen mukaan tärkeä senkin vuoksi, että viittomakielisille nuorille ei ole tarjolla paljon viikoittaista vapaa-ajan toimintaa. Kuurojen Liitto järjestää nuorille pääasiassa leirejä ja kursseja. Viittomakielisille tarkoitettuja kahviloita ei ole montaa koko maailmassa. Lähin sijaitsee Tukholmassa.

Tiina Kotka ■

● Viittomakielinen kahvila Kallion nuorisotalolla, Kolmas linja 8 a, <http://nk.hel.fi/talot/al-keny/>, puh. 773 2514, kallion.nuorisotalo@nk.hel.fi.

● Yökahvilailtojen alustavat teemat (joka toinen perjantai kello 18–23): 3.3. peli-ilta, 17.3. bändivierailu, 31.3. elokuvailta, 21.4. meksikolainen ilta (ruokaa, tietokilpailu yms.), 5.5. ranskalainen miihikko Mimo Pierre esittää pantomiimia ja 19.5. esiintyy dj Sigmarm.

➤ Välillä käydään intensiivisiä keskusteluja.

Heikki Gerlander lär ut, Marko Eronen och Janne Leiro lär sig.

G18 – svenskt rum med plats för mycket

Aktivt och ungt, ljust och luftigt, nytt och spännande. Georgsgatan 18 eller G18 har kommit i gång och verksamheterna i huset berör mycket och många. Någonting är jämt på gång, än i studion i källaren, än i konstkompaniets rum i översta våningen.

Det är många som samsas om den vackra byggnaden som Svenska folkskolans vänner köpte, reparerade och rustade upp. Åbo akademi har sin magisterutbildning i hälsovetenskap och pedagogik, yrkeshögskolan Sydväst sin kulturproducentlinje och så verkar Cityfolkhögskolans linje för mediabranschen i huset.

I en egen flygel och med egen boklåda finns Schildts förlag och så har G18 både en krog och en vacker festsal som är som gjord för alla slags fester. Labbet är ett center för ny finlands-svensk dramatik.

Cityfolkhögskolan koncentrerar sig främst på två linjer, en på dokumentärfilm och en på reportage för tv. Kurserna är ettåriga och leder inte till examen.

– Grejen är att ge de unga en chans att prova och uppleva, få erfarenhet av och känsla för branschen, säger **Eva Nummelin** som leder kursen i reportage för tv.

Upplägget är intensivt och bygger på praktiska övningar i kombination med mer traditionell undervisning. Strävan är att ge en mångsidig bild av branschen och en hel del färdigheter för antingen jobb eller vidare studier.

Till sitt förfogande har eleverna i Cityfolkhögskolan en fullständig inspelningsstudio i källaren.

– Studio har det mesta som behövs för olika produktioner. Och det är inte bara eleverna inom utbildningarna i G18 som har tillgång till studion. Den får vem som helst hyra. Små produktionsbolag kan vara betjänta av studion. Den kan också omvandlas till en biosalong för 60–70 personer i publiken, säger **Heikki Gerlander** som är teknisk driftschef i G18.

Marko Eronen och **Janne Leivo** lär sig dokumentärfilm i Cityfolkhögskolan och båda är

nöjda. Leivo har för avsikt att söka sig till Konstindustriella högskolan eller Dramatiska institutet i Stockholm för vidare studier och Eronen ska söka sig till arbetslivet.

I enlighet med traditionerna i en folkhögskola erbjuder också denna ett internat. – Vi har en trevlig bostad på Repslagaregatan som elever får hyra för ett facilt pris, säger rektor **Henrik von Phaler**.

G18 är kulturhuset med tonvikt på studier och ett slags mer avkopplande inlärning står också konstkompaniet för. Konstkompaniet finns i ett inbjudande rum i översta våningen. På hyllorna längs väggarna står färgsprakande glasburkar med färger i all världens nyanser.

Konstkompaniet ordnar med konstkurser och varje måndag är öppet hus, det vill säga

”walk in” mellan nio på morgonen och nio på kvällen.

– Alla är välkomna att prova på akryl eller olja. Avgiften är 20 euro för hela dagen, säger **Nina Pulkis** som leder konstkompaniet.

Konstkompaniet består både med kurser i konstmålning eller grafik med lärare som **Fanny Tavastila**, **Alvar Gullichsen** och **Sari Bremer** och med olika privata tillställningar. Mycket populärt är ”Skåla och måla”.

– Man provsmakar vin och målar sedan sin uppfattning av smaken på vinet. Resultatet är rätt fyndiga illustrationer kring begreppet smak, säger hon och berättar att hon nyligen ordnade en kvällskurs för åtta kvinnor i karriären som ville lära sig måla nakenmodell – naken manlig modell.

Foton Leif Weckström

Foto Leif Weckström

Ung info hjälper unga

Jobb, bostad, studier? Det är inga självklara heter och ingenting som alltid löser sig i en handvändning. Ibland är det till och med jobbigt att ta reda på var, hur och när man ska bestyra med arbete, bostad och studier.

På frågor kring jobb, boende och studier och dessutom allt möjligt annat som angår en ung människa svarar nu **Frida Westerback** som sköter om Ung info i anslutning till Luckan på Simonsgatan.

– Min uppgift är helt enkelt att hjälpa på traven och uppmuntra till aktiviteter. Däremot gör jag inte jobbet för de unga, säger hon.

Målgruppen är främst 15–19-åringar men äldre unga är lika välkomna.

– Dels handlar det om rent praktisk information, dels om att bolla tankar och idéer om framtiden, säger Frida Westerback som studerar

socialpolitik och psykologi vid Helsingfors universitet. Hon har arbetat med Ung info i ett års tid och nu har hon och de unga ett eget hörn i Luckan där man kan sitta och prata.

Utöver praktisk handledning ger Ung info tillgång till användning av datorer med Internet och ordbehandlingsprogram. Förbehållet är att man få använda datorn högst en halv timme per dag.

Frida Westerback finns på plats i Ung info på tisdagar mellan 12 och 20 och torsdagar mellan 12 och 16. Någon avgift för servicen uppbär man inte.

– Det är bara att titta in. Och man kan kontakta Ung info också via webben, säger Westerback.

● Adressen är unginfo@luckan.fi. Ung info fungerar inom Helsingfors stads ungdomscentral.

Fest för finlandssvensk film

Finlandssvensk filmfest är en festival för kortfilmer och i den deltar både amatörer och proffs. Filmfesten pågår från morgon till kväll och datum är lördagen den 1 april. Platsen är Luckan, biog Filmfesten tar emot kortfilmer i digitalt format och allt från skolarbeten och slutarbeten till proffsarbeten har chans att delta.

– Försättningen är att kortfilmen inte är längre en femton minuter, säger **Karl Norrbom** som håller i trådarna i Luckan som arrangerar

filmfestivalen tillsammans med Finlandssvenskt filmcentrum och Helsingfors stad.

Bidragen ska vara hos Luckan senast den 12 mars och man tar emot såväl dokumentärer och fiktion som animationer och musikvideon.

– Idén är framförallt att lyfta fram framtidens filmare, säger Norrbom och tillägger att allt är gratis.

Bidragen ska vara i formaten DVD, VCD, SVCD, AVI eller DivX och adressen till Luckan är Simonsgatan 8, 00100 Helsingfors.

Upptäck världen

Uppäckter och upplevelser är temat för Svenska litteratursällskapets serie föreläsningar i vår. Serien fortsätter den 13 mars då **Max Engman** föreläser under rubriken Till ryska Alaska och jorden runt med **R.F Sahlberg**. Samma kväll talar **Henrika Tandefelt** om Resenären **Gustaf Mauritz Armfelt** och resandets former under 1700-talet. Måndagen den 10 april föreläser **Christina Granroth** och **Carina Burman** med rubrikerna Den siste linneanen på Java – **C.F Hornstedts** resa till

Ostindien 1783–1785 samt Allt är så ungt, så friskt lif! **Fredrika Bremers** Amerikaresa. Den 8 maj har **Peter Stadius** rubriken Tvåarmade amfibiedjur och cyklande kvinnor – spanjoren **Angel Ganivets** Finlandsbrev. **Hedvig Rask** har å sin sida som tema Mötet med den gamla och Nya världen – om **Adelaide Ehrnrooths** och **Alexandra Gripenbergs** reseskildringar. Ingen avgift men antalet platser är begränsat. Svenska litteratursällskapet finns vid Riddaregatan 5 och föreläsningarna börjar kl. 18.00.

Pelle Svanslös i Betania

Pelle Svanslös, elake Måns och hans stolliga kumpaner Bill och Bull dyker upp på scenen i Betaniahuset på Styrmansgatan i Rödbergen. Musikalen bygger på **Gösta Knutssons** älskade berättelser om katterna i Uppsala.

I Betaniahuset utlovas en fartfylld musikal. Det är **Anneli Mäkeä** som har bearbetat texten medan **Ilkka Kuusisto** har komponerat musi-

ken. För regin står **Ylva Edlund**. Och i rollerna som katter syns 13 elever från Brages musikskola. Pjäsen är avsedd för barn över 4 år och speltiden är en timme utan paus. Pelle Svanslös har föreställningar 2–12 mars. Mer information hos Universum, tfn. 611 003, 170 862 och www.bragesmusikskola.fi Biljetterna kostar 9 respektive 5 euro.

Hoppande mus i flera hus

Hoppande mus är en indiansaga med svensk-amerikanska Ellika Lindén från Danmark och det är en saga som ganska många barn har chansen att se. Hoppande mus visas nämligen i Luckan, Rastis, Malms kulturhus och Gamlasgården.

● **Lördagen den 11 mars** spelar man Hoppande mus i Luckan inom ramen för Saftsalongen och både kl. 11 och 13.

● **Söndagen den 12 mars** öppnar barn-teaterfestivalen Bravo kl. 15 på Rastis med Rastis Teater-apor med Mona Aho och kl. 16 blir det Hoppande mus.

● **Måndagen den 13 mars** kl. 10 besöker Hoppande mus Malms kulturhus.

● **Onsdagen den 15 mars** kl. 10 ges Hoppande mus ytterligare i Gamlasgården. Biljetterna kostar 5 euro och finns att köpa i Luckan.

På barnens program i vår står också:

● **Lördagen 18 mars** kl. 13, Saftsalong i Luckan med Little night tales, det vill säga nattliga berättelser av Matita-gruppen från Slovenien som visar dockteater för barn i skolåldern. Föreställningen går på engelska och ingår i Bravofestivalen.

● **Söndagen den 19 mars** kl. 16, ABOK-festen som är en rolig familjeföreställning om en afrikansk by med Théâtre du Chocolat, det vill säga Chokladteatern från Kamerun. Biljetter för 5 euro i Luckan och föreställning på Rastis i Nordsjö.

● **Torsdagen den 30 mars**, svensk knattebio i Malms kulturhus. Kl. 9.15 visar man berättelser från Mumindalen och kl. 10.15 visar man Pingu och hans vänner. Fritt inträde men platserna ska bokas i förväg på tfn 310 80834.

● **Söndagen den 2 april** kl. 17 uppträder dansteatern Hurjaruuth på Rastis med Dörren – två clownier i knipa?

● **Lördagen den 8 april** kl. 13, Saftsalong på Verandan i Luckan med Morfar är sjörövare. En sjörövarhistoria som bygger på Jan Lööfs finurliga bok. I rollerna August och Bengt Lundqvist.

● **Söndagen den 9 april** kl. 17 spelar man Morfar är Sörövare på Rastis.

Vårens program för vuxna innehåller följande:

Projekt Marionett som inleddes den 24 februari pågår till den 4 mars och det är levande marionetter som bjuder på en inblick i dockans värld. Klockan 19 på Verandan.

● **Lördagen den 4 mars** kl. 12 och 14 Mamma magikern. Gästspelar från Wasa teater. Babyvänlig teater speciellt för föräldrar med spädbarn i regi av Malin Kivelä och med Tove Qviström, Paul Olin och Stefan Lindblom i rollerna. På Rastis. Biljetterna kostar 5 euro, spädbarn gratis.

● **Lördagen den 4 mars** kl. 19 på Rastis. Konsert för hela familjen med Ceciliakören som håller sig till temat bland grodor och näktergalar.

● **Söndagen den 19 mars** kl. 13, Jungfruleken av Jean Genet till koreografi av Liisa Pentti med Lina Ekblad och Steina Öhman i rollerna. På Rastis.

● **Söndagen den 2 april** kl. 14, Hundliv. Teater Josefina gästspelar med Sara Kadefors pjäs. Johanna Ringbom står på scenen på Rastis

● **Söndagen den 9 april** kl. 14, Tre solon och en pianist. Tre performanceer med Oblivia på Rastis.

- Rastis har adressen Fjärdstråket 6, Nordsjö.
- Verandan ligger i Luckan vid Simonsgatan 8.
- Gamlasgården finns vid Klarinettvägen 5.
- Malms kulturhus finns vid Nedre Malms torg 1.

Linn Ullman i Nifin

Nifin, det vill säga Nordens institut i Finland ordnar författarkvällar för främst en vuxen publik och följande är på gång: Internationella kvinnodagen den 8 mars kl. 18 firar Nifin med en författarkväll där danska Ida Jessen medverkar. Onsdagen den 5 april kl. 18 är författarkvällens gäst Linn Ullman från Norge.

- Nifin finns vid Kajsaniemigatan 9.

Sökes: Grafiker, musiker och hantverkare

Luckans svenska servicekatalog bygger till och utvidgar. Katalogen, som finns på webben på adressen <http://servicekatalog.luckan.fi>, startade med information om och kontaktuppgifter till föreningar och kommunal service.

– Nu är det dags att bredda. Vi söker kontakt till svenskspråkiga yrkesgrupper som representerar allt från grafiker och musiker till frisörer och hantverkare av alla de slag, säger **Greta Storlund** som svarar för uppläggningsen av katalogen.

Hon hoppas att svenskspråkiga frilansare och småföretagare tar kontakt så att

servicekatalogen kan kompletteras med nya uppgifter.

– Du som vill vara med i katalogen ska kontakta mig, säger Greta Storlund. Adressen är info@luckan.fi och telefon är 68134510. Man kan också titta in i Luckan på Simonsgatan 8.

– Luckan behöver din e-postadress så att vi kan sända en elektronisk blankett som du sedan fyller i. Att medverka i servicekatalogen kostar ingenting, tillägger hon.

- Luckan är öppen må 10–16, ti 12–20, ons–fre 12–16 och lö 12–15.

Skärt och sött. Så ser senaste gymnastikmodet ut bland småflickor i åldern tre till fem.

Ungt folk gympar i äldsta föreningen

Ska vi bråka, säger Basse med någonting busigt i blicken och sneglar på Lotta. Han lägger handen på hennes ben och ler vädjande. Men precis när Lotta ska anta utmaningen och bråka med Basse är Linnea framme och avstyr allt.

Basse är knappt tre år och Lotta är inte mycket äldre men **Linnea Karlsson** är både vuxen och dessutom syntes hon ha ögon i ryggen. Det behöver en ledare på en gymnastiktimme för barn som är mellan tre och fem år.

Linnea Karlsson har rutin och vana med barn med mycket spring i benen och någonting busigt i blicken. Hon leder gymnastiktimmen för Basse och Lotta och Ellen, Robban, Karolina, Lisa, Cessi, Kia, Erika och Alexandra och några till.

Gymnastiken pågår i gymnasalen i lågstadiet på Drumsö och arrangör är Gymnastikföreningen i Helsingfors.

Den här timmen i lågstadiet på Drumsö är bara en av många som står på föreningens program. Gympatimmarna är skraddarsydda för olika åldrar och grupper men den gemensamma faktorn är att alla som är i vuxen ålder är kvinnor. Bara på barngympan finns pojkarna med och så finns en vuxengrupp som kallas motion mixed.

Funka i grupp

Timmen på Drumsö som lämpar sig både för flickor och pojkar och bygger på lek, spring

och skoj i syfte att träna motorik, balans och lära barnen att fungera i grupp.

Det där med att fungera i grupp är inte alltid alldeles enkelt. Till exempel när man är riktigt ivrig och vill göra allting genast och snabbt men måste vänta på sin tur för att få springa fram till studs mattan, klättra i ribban och slutligen rutscha ner för en bänk. Eller när alla ska vara med och leka i ring och man måste hålla någon i handen som går åt fel håll. Då är det jobbigt.

Men till all lycka finns Linnea som styr och ställer så att alla ska ha roligt och ingen ska känna sig utanför.

I den lilla gruppen på Drumsö är flickorna som ljuva älvor i sina ljusröda trikåer och skirt fladdrande kjol. Lite som riktiga balleriner. Basse och Robban, de enda pojkarna i gruppen, är mer för dräkter som anstår små karlar och är utstyrd i fotbollskläder. Lite som Beckham och Forsell. Det går ju lika bra att gymnastisera i fotbollskläder som i balettdito.

Äldst i Norden

Gymnastikföreningen i Helsingfors, GFH har långa anor och är i själva verket både Finlands och Nordens äldsta gymnastikförening för kvinnor. Föreningen grundades 1876 och firar alltså i år 130-årsjubileum. Broderföreningen Helsingfors gymnastikklubb grundades året innan.

– Den ena är för kvinnor, den andra för män och det speciella är ju att det var syskonen **Mauritz** och **Elin Waenerberg** som startade respektive förening, säger **Viveka Ahlskog** som är föreningens ordförande i dag.

☑ Här går det undan! Bollen är behändig i all slags lek.

GFH har egentligen gymnastikssalen i Norsen som sin "hemmasal". Helt egna lokaliteter som herrarnas gymnastikklubb har på Lilla Robertsgatan har kvinnorna inte.

– En stor del av gymnastiken i vår regi pågår i Norsen men vi har utvidgat något och ordnar med timmar utöver Drumsö även i Munksnäs och Brändö, säger Ahlskog. Det nya är gymnastik i Staffansby lågstadium. Verksamheten där är än så länge bara ett försök och fortsättningen beror på hur det hela utfaller.

På GFH:s program står vid sidan om gymnastik för småbarn och litet större barn främst motion för vuxna kvinnor. Medelåldern rör sig kring femtio och inalles gymnastiserar 20–25 grupper varje vecka.

– Det handlar om glädjen av att få röra på sig och njuta av det. Inte om professionell träning, säger Viveka Ahlskog.

GFH har inte kansli eller någon vidlyftig organisation. Det finns en styrelse och en ordförande och dessa gör det mesta praktiska arbetet som till exempel engagerar ledare och bokar tid i gymnastiksalarna.

– Mycket är rena rama talkoarbetet. Men ledarna ska naturligtvis ha betalt. Helsingfors stads idrottsverk bidrar å sin sida till verksamheten genom att stå för utgifterna för gymnastiksalarna, berättar Viveka Ahlskog.

Man försöker hålla avgifterna rimliga och i terminen är kostnaden 45 euro för gymnastik en gång i veckan. Barnen betalar 40 euro och vill en vuxen gymnastisera två gånger i veckan är avgiften 58 euro i terminen.

Om gymnastikföreningens olika former av motion hittar man mera upplysningar på föreningens hemsida som har adressen www.gfh-gymnastik.com.

Herrarnas gymnastikklubb, HGK har också en hemsida, www.kolumbus.fi/hgk-gymnastik.

Foton Leif Weckström

Kotihoidosta pidetään

Helsingin kaupungin kotihoito saa asiakaitaan kouluarvosanan 8,2. Tämä ilmenee terveyskeskuksen loppuvuonna toteuttamasta asiakastytytyväisyyskyselystä. Hyvä kotihoito tarkoittaa asiakkaiden mielestä joustavaa, ystävällistä ja kiireetöntä palvelua. Myös hoitosuhteen jatkuvuutta arvostettiin.

Kyselyyn osallistuneista asiakkaista 44 prosenttia koki kotihoidon aina kiireettömäksi ja 39 prosenttia usein kiireettömäksi. Vastaajista 17 prosenttia vastasi, että he olivat saaneet harvoin tai ei koskaan kiireetöntä hoitoa.

Vastaajista 83 prosenttia ilmoitti, että kotihoidon työntekijät kohtelevat heitä aina ystävällisesti ja 15 prosenttia kertoi näin tapahtuvan usein. Kaksi asiakasta sadasta koki saavansa ystävällistä kohtelua vain harvoin. Vastaajista 93 prosenttia piti tärkeänä tai melko tärkeänä sitä, että heidän luonaan käyvät tutut työntekijät.

Kotihoidossa ovat työskennelleet viime vuoden alusta alkaen yhdessä sosiaaliviraston koti-

palvelun ja terveyskeskuksen kotisairaanhoidon työntekijät. Asiakkailta kysyttiin, vaikuttiko muutos palveluun. Vastaajista 61 prosenttia ilmoitti, että palvelun taso säilyi samanlaisena muutoksesta huolimatta ja 17 prosenttia arveli, että hoito oli parantunut ja 22 prosenttia oli sitä mieltä, että palvelu oli huonontunut.

Kotipalvelun asiakkaat saivat apua keskimäärin 4 tuntia viikossa ja heidän luonaan käytiin keskimäärin 6 kertaa viikossa. Käynneillä jaettiin useimmiten lääkkeitä, keskityttiin hoito-toimenpiteisiin ja avustettiin peseytymisessä. Kotikäynnit sisälsivät myös raskaita taloustöitä, ruokaostosten tekoa ja lääkkeiden antamista. Työntekijät kävivät myös hoitamassa asiakkaan asioita apteekissa tai pankissa.

Helsingin terveyskeskuksen kotihoito-osasto toteutti kyselyn kuukausimaksuasiakkaillaan. Lomakkeita jaettiin lähes 6 000 asiakkaalle. Vastausprosentti oli 61,2. Vastaajista suurin osa oli 85-vuotiaita tai sitä vanhempia.

Yhdessä lasten parhaaksi

Helsinki ja Pietari ovat alkaneet valmentaa yhteistuumin lastensuojelun työntekijöitä auttamaan vaikeissa olosuhteissa eläviä lapsia ja heidän perheitään. Työntekijöille opetetaan muun muassa uusia työmenetelmiä.

Kymmenen pietarilaista lastensuojelun asiantuntijaa osallistui ensimmäiseen koulutusjaksoon Helsingissä viime vuoden lopulla. He ovat myös ehtineet kouluttaa yli 200 kollegaansa Pietarissa. Ensimmäisessä koulutusjaksossa käsiteltiin Helsingissä käytettäviä työmenetelmiä lapsikeskeisyyden toteuttamisessa, vanhemmuuden arvioinnissa sekä rikokseen syylistyneen nuoren tilanteen arvioinnissa.

Seuraavat koulutusjaksot käsittelevät sijaishuollossa käytettäviä menetelmiä ja jälkihuoltoa. Pietarilaiset ovat kiinnostuneita erityisesti menetelmistä, joilla voidaan kuulla pientäkin lasta ja joilla tuetaan perheen koossapysymistä. Helsingiläisiä kiinnostaa muun muassa Pietarissa käytettävät luovuutta hyödyntävät terapeutiset menetelmät.

Nevskin ja Krasnogvardeyskin kaupungin osien pilottialueilla on tehty selvitys perheil-

le suunnattujen palvelujen tilasta ja uusien palvelujen tarpeesta. Kaupunginosiin avataan toukokuussa uudet perhekeskukset, joihin kootaan alueellisesti perheitä tukevat palvelut. Elokuussa Pietariin perustetaan metodologinen keskus, joka kehittää uusia menetelmiä, toimii asiantuntijana ja valmentaa työntekijöitä. Ensi kesänä järjestetään lisäksi perheleiri, jolle osallistuu kymmenen pietarilaista perhettä sekä pietarilaisia ja helsinkiläisiä sosiaalityöntekijöitä. Leirillä pyritään vahvistamaan vanhemmuutta ja perheiden yhteenkuuluvuutta.

Puolitoistavuotiselle hankkeelle on annettu nimi NESTS. Se on pääosin Euroopan Unionin rahoittama ja kestää vuoden 2006 loppuun. Hanke toteutetaan Helsingin sosiaaliviraston ja Pietarin työ- ja sosiaaliasioiden komitean sekä Nevskin ja Krasnogvardeyskin kaupunginosien yhteistyönä. Helsingistä hankkeeseen osallistuu työntekijöitä Pihkapuiston, Oulunkylän ja Rastilan perhetukikesuksista, Naalakallion hoito- ja kasvatuskodista sekä Itäisessä perhekeskuksesta.

Muutoksia liikenteessä

Eri puolilla kaupunkia on meneillään kunnostustöitä, jotka vaikuttavat liikennejärjestelyihin. Lisätietoja saat netistä www.hel.fi/hkr -osoitteesta.

- Fabianinkatu on muutettu tilapäisesti yksisuuntaiseksi Eteläesplanadin ja Pohjoiesplanadin välillä tulvavesiviemärin ja kaukolämpöputken rakentamisen takia. Sallittu ajosuunta on Eteläesplanadilta Pohjoiesplanadin suuntaan. Pohjoisesta tultaessa ajoyhteys Fabianinkadulta Kasarmitorille kulkee Yliopistonkadun ja Unioninkadun kautta tai Pohjoiesplanadin, Korkeavuorenkadun, Eteläesplanadin ja Kasarmikadun kautta.
- Fabianinkadun kohdalla tehtävien töiden arvioidaan valmistuvan maaliskuun loppuun mennessä, jolloin ajosuunnat palautetaan ennalleen.
- Forumin pysäköintilaitoksen laajennustöiden takia suljettu Lapinlahdenkatu avataan liikenteelle huhtikuussa. Kadun päällystys- ja reunakivitoita tehdään vielä toukokuun aikana.
- Vesijohdon ja sekavesiviemärin uusiminen kaventaa Itäistä Puistotietä ja Myllytieta Kaivopuistossa. Noin 130 metrin pituinen kaivanto ulottuu Laivasillankadun risteyksestä Myllytielle. Kaivannon kohdalla on käytössä vain yksi ajokaista. Työ valmistuu toukokuussa. Rakennustöitä joudutaan tekemään osin myös normaalin työajan ulkopuolella.

Tule viihtymään Helsingin Messukeskukseen!

OHJELMAA VUONNA 2006

- MAALISKUU**
3.-5. Fillari o6
Kunto o6
Retki o6
7.-9. Polarstiff I/2006
15.-17. Gastro 2006
15.-18. ViiniExpo 2006
23.-24. Sairaanhoidajapäivät o6
- HUHTIKUU**
7.-9. OmaPiha o6
7.-9. OmaMökki o6
7.-9. Oma Koti o6
7.-9. Asuntomarkkinat 2006
14.-17. American Car Show
25.-28. FinnTec o6
25.-28. Pinta 2006
- TOUKOKUU**
5.-7. ModelExpo
5.-7. Lapsi 2006
17.-20. Logistiikka – Kuljetus 2006
30.5.-3.6. HUGO's 11th Annual Genome Meeting, HGM2006
- KESÄKKUU**
9.-11. Euroopan voittaja 2006
Kansainvälinen koiranäyttely
17.-20. Heart Failure Meeting 2006
- HEINÄKKUU**
2.-6. 7th European Congress on Epileptology ECE2006
- ELOKKUU**
18.-20. Forma Syksy 'o6
20.-21. Helsingin Muotimesut II/2006
26.-28. Kenkä- ja laukkumessut II/2006

- SYYSKUU**
21.-22. Sihteeri & Assistentti -päivät 2006
21.-22. Liikelahjat 2006
21.-22. Myynti & Markkinointi 2006
21.-23. Hyvä Ikä 2006 – Elämää vuosiin
- LOKAKUU**
3.-4. Paikkatietomarkkinat
4.-7. FinnBuild o6
12.-13. Polarstiff II/2006
18.-20. Ympäristö & Yhdyskunta 2006
18.-20. Gym & Spa 2006
24.-25. Työterveyspäivät
24.-25. KM Kaupan Maailma
26.-29. Helsingin Kirjamesut 2006
26.-29. RUOKA 2006
27.-29. Postimerkkimessut 2006
Nordia 2006
- MARRASKUU**
1.-3. Eläinlääkäripäivät 2006
3.-5. Skiexpo 2006
3.-5. BoardExpo 2006
3.-5. DigiExpo o6
8.-10. Operatiiviset Päivät
10.-12. Muoti+Kauneus 2006
10.-12. Terveys+Hyvä olo 2006
10.-12. Upea Ikä 2006
16.-18. Hammaslääketiede – Odontologi 2006
Farmasian Päivät 2006
IST2006
17.-19. Helsinki Motor Show 2006★
- JOULUKUU**
9.-10. Voittaja 2006 Kansainvälinen koiranäyttely ja Eläinmessut

KATSO LISÄTIETOJA WWW.FINNEXPO.FI

Suomen Messut, Helsingin Messukeskus
Messuaukio 1, PL 21, 00521 Helsinki
puhelin (09) 150 91, telefax (09) 142 358, info@finnexpo.fi

Rottapoika Stadissa

Piirränyt ja käsikirjoittanut Arto Nyysönen

Lukijakilpailu

Tyhjä tontti keskellä kaupunkia on kuvattu vuonna 1929. Vanhat empiretyyliset rakennukset ovat saaneet väistyä ja rakennustyöt ovat alkamassa.

Mikä näyttävä helsinkiläisrakennus valmistui tontille maaliskuussa 75 vuotta sitten?

Vastaukset pyydetään lähettämään 10.3. mennessä osoitteella Helsinki-info, "Lukijakilpailu",

Kuvat Helsingin kaupunginmuseo

PL 1, 00099 Helsingin kaupunki tai sähköpostitse leena.seitola@hel.fi -osoitteeseen.

Vastaus edellisen lehden kysymykseen

Viime kerran kysymyskuvassa helsinkiläiset luistelivat. Kyseessä oli jo 1870-luvulla toimintansa aloittaneen Helsingfors Skridskoklubb -nimisen luistinseuran ylläpitämä luistintrata ja jäämäki Pohjoisrannassa meren jäällä. Kaartin soitto-kunta huolehti musiikista, paviljongeissa myytiin virvokkeita, jopa hehkuviiniä ennen kielto-lakia, ja lamput valaisivat tätä kaupungin hienointa luistintrataa.

Martti Helminen ■

● Oikein vastanneiden joukosta arvottiin voittajaksi Mikko Oskari Lumilahti. Palkintokirja on lähetetty voittajalle. Onnittelumme.

● Arto "Artsi" Nyysönen on helsinkiläinen kuvittaja ja sarjakuvapiirtäjä. Hän on tehnyt lehtikuvituksia yli 20 vuotta muun muassa Helsinki-infoon. Nyysönen on julkaissut neljä sarjakuva-albumia käsikirjoittajaparinaan Vesa Ilmaranta, muun muassa kaksi Neekeriartsie-albumia (Mies, joka toi jatsin Suomeen ja Mustaa valkoisella). Nyysönen voitti Kemin sarjakuvakilpailun vuonna 1983.

Jätevesien puhdistus parantunut

Helsingin Viikinmäen jätevedenpuhdistamolla saavutettiin vuonna 2005 paras puhdistustulos kautta aikojen. Helsingin kuormitus Suomenlahteen väheni selvästi etenkin typen ja fosforin osalta. Viime vuosi oli Viikinmäen puhdistamon ensimmäinen täysi toimintavuosi puhdistamon laajennuksen jälkeen. Laajennuksen ansiosta puhdistustulos parani huomattavasti.

Typpi- ja fosforikuormat Suomenlahteen vähenivät lähes 30 prosentilla edellisvuoteen verrattuna. Typen- ja fosforinpoiston tehostaminen on Suomenlahden tilan kannalta erityisen tärkeää siksi, että niillä molemmilla on suurin vaikutus merialueen tilaan, kuten esimerkiksi leväesiintymiin. Orgaanisten aineiden kuormitus väheni lähes 40 prosentilla edellisvuoteen verrattuna.

Helsingin Vesi täytti kaikki ympäristölupaviranomaisen asettamat puhdistusvaatimukset. Typpeä saatiin poistettua jäteve-

destä 89 prosenttisesti, kun lupaehtojen mukaan tavoiteprosenttitaso on 70. Fosforin ja orgaanisten aineiden poistoteho oli 97 prosenttia, kun tavoite on 90.

Fosforinpoisto otettiin Helsingissä käyttöön 1970-luvulla. Fosforikuormitus Suomenlahteen on näistä ajoista vähentynyt tasolta 400 tonnia/vuosi tasolle 25 tonnia/vuosi.

Typenpoiston tehostamista on toteutettu vuodesta 1998 alkaen. Typpikuormitus Suomenlahteen on tänä aikana vähentynyt tasolta 3 000 tonnia/vuosi tasolle 500 tonnia/vuosi.

Vuonna 1994 valmistuneessa Viikinmäen jätevedenpuhdistamossa puhdistetaan Helsingin lisäksi myös Vantaan keski- ja itäosien, Keravan, Tuusulan, Järvenpään ja Sipoon jätevedet.

Puhdistamoa laajennettiin ja tehostettiin vuosien 2001–2004 aikana yhteensä noin 38 miljoonalla eurolla.

Fonectan puhelinluettelo jaossa

Fonectan julkaiseman Helsingin seudun puhelinluettelon jakelu on alkanut. Posti jakaa luettelon kotitalouksiin ja yrityksiin 11.3. mennessä. Luetteloa voi myös hakea postikonttoreista.

Luettelon 2-osan alussa on Helsingin kaupungin palveluhakemisto, luettelo Helsingin väestönsuojista, HKL:n linjakartta ja ajo-ohjeet Helsingin satamiin. 2-osan Val-

kosilta sivuilta, otsikon "Helsingin kaupunki" alta löytyvät Helsingin kaupungin virastotiedot.

Kaupungin puhelinluettelotiedot julkaistaan myös myöhemmin keväällä ilmestyvässä Eniron luettelossa.

● Lisätietoja jakelusta löytyy Fonectan sivuilta, <http://www.fonecta.fi/ajankohtaista/tiedote300106.php>

”Helsinki on hyvä teatterikaupunki, kun sitä verrataan muihin samansuuruisiin kaupunkeihin Euroopassa”, Asko Sarkola sanoo.

Kuva Jukka Uotila

Oivalluksen taidetta

Jos tarina ja tunne eivät yllä rampin yli, teatteri on turhaa. Helsingin kaupunginteatterin johtajan Asko Sarkolan mielestä teksti voi olla tylsä tai näyttelijä taitamaton, mutta huonoa yleisöä ei ole olemassa.

Asko Sarkolan mielestä näyttelijä on ihminen, joka ei löydä luontevasti paikkaansa sosiaalisessa yhteisössä. Näyttelijä on yleensä ujo, ja ujo voi olla kahdella tavalla. ”Toiset vetäytyvät seurassa, eivät sano mitään ja keräävät sillä tavalla huomiota. Toiset dominoivat, tahtovat olla keskipisteitä, puhuvat suut silmät täyteen”, Sarkola kuvailee.

Kumpaa laatua itse olet?

”Minussa on molempia, ja kumpikin ominaisuus häiritsee minua omassa henkilössäni”, Sarkola tunnustaa. Mutta se joka tuntee taudin, tietää lääkkeen. ”Vetäytyvää pitää rohkaista. Papat-tajan vauhtia hillitään antamalla hänelle liikaa työtehtäviä”, Sarkola selvittää.

Insinöörin vikaa

Lapsena Asko Sarkola (s.1945) juoksi muiden lauttasaarelaisten pikkupoikien kanssa kilpaa korttelin ympäri, potki palloa ja leikki inkkaria ja cowboyta.

”Sodan jälkeen leikkikaluja oli vähän, ja kun jonkun kaverin isä oli toi ulkomailta sähköjunan, sitä käytiin porukalla ihmettelemässä. Joulun alla mentiin perheen kanssa katsomaan Stockmannin jouluikkunaa, ja tähän retkeen varattiin koko ilta”, Sarkola muistelee.

Harras HIFKin kannattaja pelasi nuoruudessaan jääkiekkoa ja harrasti elokuvia. Teatteriin

hän lipsahti vahingossa. ”Minusta piti tulla insinööri, ja olin töissä Kaapelitehtaan elektroniikkaosastolla yli vuoden.”

Mitä insinööriunelmista on jäljellä?

”Tämä johtajan virka. Siinä on hyvä osata matematiikkaa”, Sarkola muotoilee. Hän pitää tilastoista, eikä ihme: vuonna 1998 Kaupunginteatterissa kävi 220 000 katsojaa vuodessa, 2005 luku oli 334 000 katsojaa. Katsojaluvun osalta rimaa ei kannata nostaa enää korkeammalle. Neljä vuotta sitten hän muutti perheineen Munkkiniemeen. ”Aivan ihana paikka! Vieraat ihmiset pysäyttivät minut kadulla ja toivottivat tervetulleeksi Munkkiniemeen. Lähellä ovat sekä keskusta että meri, ja peruskaava on mestareiden tekemä.”

Sanat eleiden peittona

Asko Sarkolasta olisi myös voinut tulla opettaja. Ennen kaupunginteatterin johtajuutta hän johti Lillania moneen otteeseen ja toimi 1980-luvulla Teatterikorkeakoulun professorina.

”Opettaminen on aina ollut minulle läheistä. Opettaessaan näyttelijä saa palata perusasioihin ja tarkentaa omaa ammattitaitoaan. Miten voin välittää oman taitoni sellaiselle, joka ei sitä vielä osaa? Valmiina asioita ei voi syöttää, on löydettävä jokaiselle sopiva reitti. Se on kiehtovaa!” teatterinjohtaja innostuu. Oppilailleen teatterikoulussa hän tolkutti, että ammattitaitoa voi opettaa, taidetta ei. Sanottavalle täytyy löytää taiteellinen muoto. Repliikki pitää sanoa niin, että tuhat ihmistä voi samaistua siihen. Eleillään näyttelijän on tavoitettava se mikä on sanojen välissä, sanojen alla.

”Ihminen luottaa enemmän elekieleen kuin sanoihin – ehkä se johtuu siitä, että olemme alun alkaen eläimiä. Oletamme, että fyysinen

ilmaisu ei voi valehdella niin kuin sanat voivat”, pohtii Sarkola, joka muistaa vielä nuoren näyttelijän hybriksen 1960-luvun teatterikouluvuosilta. ”Se iskee yleensä toisena opiskeluvuonna, ajatellaan että kukaan muu ei osaa yhtään mitään, me oppilaat osataan kaikki.”

Hänelle koulu antoi työkalut, mutta niitä käyttämään hän oppi vasta näytellessään Lilla Teaternissa.

Yleisön aistimista

Näyttelijän taito punnitaan yleisön edessä. ”Jokainen yleisö ja jokainen esitys on erilainen. Kokenut mäkihyppääjä pystyy hyppäämään pitkälle mäessä kuin mäessä, kokenut näyttelijä osaa muokata ilmaisunsa yleisön mukaan. Jos joku kysäisee pääsanan kohdalla, pitää löytää keino toistaa lause – jos yleisö ei kuullut kysymystä, se ei voi ymmärtää vastaustakaan. Täytyy aistia yleisön tajunnanvirta: miten nopea se on, millä tempolla se syö informaatiota”, Sarkola selvittää.

Kokematon näyttelijä arkailee yleisöä. Hän sulkeutuu oman itsensä tynnyriin, jossa hän tekee täydellisesti sen mitä pitää. ”Se on kuitenkin yleisö, jolle tarina pitää kertoa.” Kun yleisö luottaa näyttelijään, sen aistii välittömästi. Katsojat ovat hiljaa, oikein etunojassa: kerro kerro mitä sitten tapahtui!

Näyttelijänä teatterinjohtaja Sarkola iloitelee parhaillaan näytelmässä Diivat. Komediasa näyttelijä pohjustaa katsojalle oivalluksen hetken, ja jos näyttelijä onnistuu, katsoja oivaltaa – ja nauraa. ”Farssi ja komedia ovat näyttelijän tulikoe: yleisön naurusta kuulee heti, menikö juttu perille. Tragediassa näyttelijän on helpompi elää siinä uskossa, että varmaan se oli ihan hyvä.”

Sarkolan mielestä farssien halveksiminen on älytöntä, koska huumori on varsin älyllistä toimintaa. ”Huumori on kykyä ottaa etäisyyttä asioihin. Siinä ihminen suostuu näkemään elämää uudessa valossa ja uskaltaa nauraa myös itselleen.”

Väläyksiä lähihistoriasta

Helsingissä ooppera, konsertit ja teatteri lepäivät vakaasti keski-ikäisten naisten harteilla, Kaupunginteatterin katsojista heitä on yli kuuksikymmentä prosenttia. Sarkola on onnistunut houkuttelemaan teatteriinsa uutta yleisöä.

”Musikaaliyleisö, perheteatteriyleisö, tanssiteatteriyleisö, uusien kotimaisten yleisö, naisnäkökulmayleisö, komediateatteriyleisö, city-ihmiset”, Sarkola luettelee Kaupunginteatterin erilaisia kohderyhmiä. ”Tärkeintä on kuitenkin huolehtia kanta-asiakkaista. He sitoutuvat Helsingin kaupunginteatteriin tunteella ja tulevat rohkeasti katsomaan myös kokeilevia juttuja.”

Miksi kansan sitten pitäisi tulla teatteriin? ”Ensisijaisesti teatterin tehtävä on olla virkistävää iltaviihdettä työn jälkeen”, Sarkola kiteyttää. ”Se että taide myy ja kansa tykkää, ei tee siitä huonoa taidetta.” Monet viime vuosien kotimaiset uutuudet ovat johdatelleet väkeä syvemmälle Suomen lähihistoriaan. Esimerkiksi ”Hitlerin sateenvarjossa” seurataan Hitlerin vierailua Marskin syntymäpäivällä, ”Kahdeksan valittua”-näytelmässä pääsevät ääneen Suomesta vuonna 1942 Saksalle luovutetut juutalaiset.

”Jos katsoo, milloin Suomessa on kuollut eniten ihmisiä, vastauksiksi tulevat nälkävuodet 1860-luvulla, sisällissota ja toinen maailmansota. Ne ovat kansakunnan kipupisteitä, joista teatterinkin pitää kertoa”, Sarkola sanoo.

Tiina Tikkanen ■